

DIVADLO
NA VINOHRADĚCH

2018

Výroční zpráva

Výroční zpráva Divadla na Vinohradech za rok 2018

Poslání a koncepce činnosti Divadlo na Vinohradech	2
Úvodní slovo ředitele	4
Premiéry roku 2018	6
Reprízované tituly v roce 2018	10
Dramaturgický výhled na rok 2019	14
Recenze	16
Výběr Napište řediteli	32
Rozbor činnosti a hospodaření za rok 2018	36
I. Rozbor činnosti	36
II. Komentář k rozboru hospodaření za rok 2018	37
1. Úvod	37
2. Hlavní činnost	38
3. Doplňková činnost	39
4. Kapitálové výdaje	39
5. Sponzoři divadla	39
Rozbor hospodaření za rok 2018	42
Organizační struktura	58
Zařazení zaměstnanců do tříd/stupňů a pracovní úvazky	60
Seznam hostujících umělců v roce 2018	64

Poslání a koncepce činnosti DnV

Divadlo na Vinohradech v „osmičkovém roce“ 2018

Divadlo na Vinohradech je stálým repertoárovým souborovým činoherním divadlem, zřizovaným jako příspěvková organizace hlavním městem Prahou. Plní funkci reprezentativní scény hlavního města Prahy, je největším specializovaným činoherním domem v České republice.

Divadlo na Vinohradech se současným vedením (T. Töpfer - ředitel, J. Deák - umělecký šéf, V. Slawinská - ekonomická a provozní ředitelka a J. Vedral - šéfdramaturg) zkonkretizovalo tuto svrchu uvedenou misi do střednědobého programu obnovení tradičního významu scény jako divadla velké činohry. V roce 2018 byla, v souladu v původním projektem, v podstatné míře umělecky, provozně a divácky završena tato fáze restituace velké činohry.

- Zásadně byl proměněn, omlazen a k programu „divadla ve službách dramatu“ (Kraus) a „divadla režirovaného herce“ (Frejka) názorově, duchovně a stylově sjednocen herecký soubor. Tento soubor je nyní schopen vytvořit jako kolektivní dílo i komplikované a početně postavami zabydlené, žánrově a stylově různorodé texty. Jednotlivé herecké generace se vzá-

jemně inspirují a soubor ne jako součet talentovaných jedinců, ale jako ansámbově tvořící pospolitost se postupně sehrává. Ke stálé spolupráci s divadlem jsme také získali stálé spolupracovníky mezi režiséry, scénografy a dramaturgy několika generací.

- Byl vytvořen činoherní repertoár divadla, který obsahuje několik tematických řad: interpretace kanonických textů světové dramatiky, „česká dramatická mateřština“, rodina a společnost v moderním dramatu v proměnlivé skutečnosti, česká a slovenská komorní hra ve Studiové scéně, kvalitní rekreativní repertoár. Tento repertoár umožňuje uvádět vedle titulů zaručujících větší divácký zájem i riskantnější inscenace myšlenkově náročných předloh a jako celek je životaschopným východiskem dalšího doplňování a rozšiřování.
- Stabilizoval a rozšířil se okruh diváků, preferujících divadlo velké činohry. Marketingové nástroje a způsoby komunikace s diváky, které má divadlo k dispozici (také s ohledem na svůj rozpočet), jsou stále evaluovány; konstatujeme, že se postupně rozšiřuje jádro stálých návštěvníků, kteří naše divadlo „považují za vlastní“ a vracejí se na náš repertoár opakovaně.

V roce 2018, a to i přes dílčí nedodělky a nepodarky v budování souboru, repertoáru a publika, jsme mohli z fáze

restituace velké činohry přejít do dalšího střednědobého plánu jejího rozvíjení.

Program velké činohry je ve stávajícím hodnotovém a estetickém chaosu odezňující postmodernity a nastupující post- post-modernity přirozeně vnímán jako konzervativní. Orientace na generačně, názorově, sociálně a estetickou a vzdělanostní průpravou různorodé publikum je pak nezbytně pocíťována jako mainstreamová a neelitářská, a to zejména ve srovnání s činností tzv. studiových a malých scén, které mají ve veřejném prostoru jiné společenské a kulturní poslání. To vysvětluje jednak trvalý zájem diváků o naši práci (v roce 2018 téměř 117 000, 80% návštěvnost), jednak trvalou a jen občasnou prolomenou zdrženlivost, ba někdy i ideologicky zabarvený odpor tzv. odborné veřejnosti.

V roce 2018 jsme uzavřeli jubilejní stodesátou sezonu DnV a na podzim roku 2018 jsme jednak přehlídkou dosavadní tvorby v oblasti české dramatiky, jednak inscenacemi dvou „federativních“ vesnických her - Topolova Konce masopustu a Klimáčkovy Hrobníkovy dcery - připomenuli významná „osmičková“ výročí našeho státu.

Ekonomicky uzavíráme rok 2018 s mírným přebytkem, a to i přes to, že výroba nových inscenací se prodražuje nejen z důvodu růstu cen materiálů a práce, ale také proto, že scénografie musí řešit velká omezení vzniklá havarijním výměrem vydaným na jevištní technologie.

Dílčí rozklady a podrobnosti, z nichž jsme dospěli k těmto závěrům, nalezne čtenář v příslušných kapitolách výroční zprávy.

Všechny úkoly spojené s přípravou nezbytné generální rekonstrukce jevištních technologií a celé budovy DnV vedení divadla splnilo. Zdlouhavost procesu, která ohrožuje provoz divadla, vyplývá jednak z aplikací komplikované národní legislativy, jednak z ne vždy dostatečně včasné spolupráce dalších zainteresovaných institucí a subjektů.

Dlouholeté zanedbávání všestranného rozvoje Divadla na Vinohradech jako reprezentativní scény hlavního města Prahy a jako divadla velké činohry, které bylo, žel, výsledkem priorit v přístupu a rozhodování státní správy a samosprávných orgánů od druhé poloviny 90. let, ale také toho, jakým způsobem na takto vágně formulované a zejména (ne)uskutečňované záměry kulturní politiky reagovala předchozí vedení divadla, způsobilo

potíže, které se pokoušíme překonávat od svého nástupu roku 2012. Ve „vybydlování“ a „žití z podstaty a pověsti“ už tehdy nebylo a ani dnes není možné dále pokračovat. Cesta k divadlu velké činohry, kterou jsme nastoupili, přinesla nezpochybnitelné výsledky v umělecké a myšlenkové hodnotě díla, jež divadlo odevzdává ve veřejném prostoru. Výsledky let 2017 a 2018 otevírají možnosti dalšího rozvoje tohoto programu. Omezení, která představuje technický stav divadelní budovy a jeho technologického zázemí, začínají však být kritická a mohou podlomit, ne-li zcela zastavit, organický růst společenského a uměleckého působení scény.

Pevně věříme - a děláme pro to vše, co je v silách divadelních pracovníků všech profesí - že ve spolupráci se zřizovatelem divadla a s jeho podporou bez zbytečného zdržování a malověrnosti dospějeme co nejdříve k připravované rekonstrukci a že nalezneme nejlepší způsob, kterým bychom soubor a diváckou obec převedli přes dobu uzavření vinohradské budovy. Pak teprve bude možné nejen plně předvést, ale také odpovědně hodnotit, zda a jak se v době odpovídajících podmínkách daří uskutečňovat program velké činohry.

Úvodní slovo ředitele

Rok 2018 byl, díky nakupení „osmičkových výročí“, pro celou českou veřejnost vzácnou příležitostí k tomu nejen si, jaksi z povinnosti, připomenout v delším časovém úseku klíčové události a osobnosti, které utvářely naši minulost, a otiskly se tak do podoby naší současnosti, ale především si znovu a poučeně osvojit smysl těchto událostí a to, čemu se možná pateticky, ale přesně říká odkaz oněch osobností. Instrukce, které si veřejnost v republice vytvořila k tomu, aby její veřejný zájem hájily i tím, že budou takové příležitosti k jejímu prospěchu využívat, se této povinnosti zhostily způsobem, který, zpravidla nechtěně, ale o to výstižněji, podává svědectví o jejich stavu a sebevědomí.

Divadlo na Vinohradech, které mám se svým týmem čest vést od září roku 2012, vnímám a deklaruji jako významnou českou instituci veřejné služby, či, chcete-li, jako veřejnoprávní podnik. Při nástupu do divadla jsme vyhlásili program velké činohry, tedy návratu k nejlepšímu tradicím vinohradského divadla za jeho více než stoletou kulturní činnost. Co míníme programem velké činohry, jsem v těchto úvodních slovech k výročním zprávám objasňoval opakovaně. V souvislosti se zvláštním významem „osmičkového roku“ považuji za potřebné jen připomenout, že jeho součástí je systematické úsilí o nové zpřítomňování českého dramatického kánonu, v případě Divadla na Vinohradech pak zejména těch jeho součástí, které s touto scénou souvisejí. S tím souvisí soustavná, nikoli „užitkově výročně jednorázová“ snaha vracet se k určujícím uměleckým osobnostem vinohradské scény a – ano, k jejich odkazu. A pro nás nezpochybnitelně také péče o moderní a současnou dramatickou reflexi témat, která jsou určující v českém veřejném prostoru.

Odpusťte tento možná trochu delší obecný úvod. Byl nutný proto, abych objasnil základní hledisko, jímž hodnotím činnost Divadla na Vinohradech právě v onom významném roce 2018. Jaké svědectví v závažných souvislostech reflexe historie českého společenského a státoporného snažení o sobě naše kulturní instituce podala, jak k němu přispěla? Jaký je její stav a její sebevědomí?

Roku 2018 se uzavírala sto desátá sezona Divadla na Vinohradech. Jejím vyvrcholením bylo nastudování původní vinohradské dramatizace románu V. Neffa Sňatky z rozumu. Inscenace byla koncipována a také diváky přijata jako pocta generacím, které položily základy českému

modernímu státu, konkrétně pak městu (dnes pražské městské části) Královské Vinohrady a jeho divadlu. V souvislosti s výročním sta let státnosti jsme nastudovali jedno z klíčových děl moderního českého dramatu, hru Josefa Topola (jehož Hlasy ptáků DnV uvedlo v době zákazu autora ve světové premiéře na jaře roku 1989) Konec masopustu. Na repertoáru velké scény jsme v roce 2018 měli další tituly českých autorů: Kohoutovu hru Hašler..., Langerovu Periferii a Preissově Její pastorkyni. Ve Studiové scéně již šestým rokem pokračoval program Česká a slovenská komorní hra premiérami komedie M. Frydrych Gregorové Ullity a prvním českým uvedením Klimáčkova společenské hry z repertoáru Slovenského národního divadla Hrobníkova dcera (Zjevení). Kromě toho jsme zde v roce 2018 hráli Landovského hru Hodinový hoteliér, Lagronové Nikdy, Uhdeho Zvěstování, Smočkův Piknik a Procházkovu Ucho. V říjnu 2018 jsme uvedli (s výjimkou dernierovaných) přehlídku inscenací her českých autorů.

Se snad oprávněnou hrdostí soudím, že takový dlouhodobý zájem o českou dramatickou tvorbu a péči věnovanou její scénické interpretaci, jaký představilo v „osmičkovém jubilejním roce“ veřejnosti svými inscenacemi Divadlo na Vinohradech, je v kontextu současného českého divadla ojedinělý, ba výjimečný.

Setrvalá péče o udržování kontinuity českého dramatu a inscenace se projevuje nejen inscenacemi, ale také historickým cyklem Vinohradské události v našem marketingovém měsíčníku, který je přílohou Hospodářských novin, výstavním programem, ve kterém v tzv. malém foyeru divadla na prvním balkoně představujeme tvorbu scénografů spojených s naším divadlem, a také ve volném cyklu přednášek o autorech uváděných her.

Soustavnost dramaturgické linie, kterou jsme pracovníci označili jako „česká dramatická mateřština“, je výrazem zdravého sebevědomí souboru, který se od roku 2012 podstatně proměnil a zformoval. Jeho proměnu vyvolala nezbytná generační obměna, ale také potřeba toho, aby se členové ansámbly vnitřně ztotožnili s programovým směřováním k velké činohře, k divadlu interpretovaného dramatického textu a režirovaného herce. Být identický s tímto často povrchně ironizovaným programem a cítit se součástí souboru, o němž jsou ve veřejném prostoru zhusta vyslovovány přezíravé soudy (včetně „postřehu“, že „Vinohrady žádný soubor nemají“), není dnes

zcela samozřejmé. Jsem tedy též, snad rovněž oprávněně, hrdý na současný vinohradský ansámbl, jeho talent, jeho duch a jeho vůli pracovat na veřejné službě. Není totiž pravda, jak se také občas doslyšíme, že repertoár Divadla na Vinohradech vychází vstříc k divákům a neriskuje – celý český program je sám o sobě takovým rizikem, zvláště v souvislostech, kdy ve veřejném životě marketing vyzdvihuje sobecké sebeprožívání a sebeuspokojování v současnosti, bez ohledu na vědomí hodnotových horizontů reflektované společenské kontinuity.

Jsem přesvědčen, že Divadlo na Vinohradech v roce 2018 prokázalo, že program velké činohry se prosadil, takřkajíc restituoval, na scéně, na kterou geneticky patří. Divadlo disponuje silným vícegeneračním souborem, vybuďovalo respektovaný a divácky oceňovaný repertoár, postupně rozšiřuje okruh stálých diváků, kteří se vracejí a které uspokojují nejen rekreativní, ale i takzvané divácky náročnější a studiové tituly. Řečí čísel, která jsou v této výroční zprávě obsažena a analyzována:

- Divadlo na Vinohradech odehrálo v roce 2018 306 představení, která navštívilo bezmála 117 000 diváků. Počet diváků se mírně zvýšil, právě tak návštěvnost, která dosahuje bezmála 80 %.
- Divadlo na Vinohradech nastudovalo v roce 2018 sedm inscenací (z toho dvě studiové). V běžném „hracím měsíci“ nabízí divákům zpravidla výběr z devatenácti titulů (z toho čtyř studiových). Inscenace divácky vstřícnějších titulů přesahují počet sedmdesáti repríz, což představuje (při průměrné návštěvnosti), že je vidí více než 35 000 diváků. Reprízovost náročnějších titulů se pohybuje mezi dvaceti až čtyřiceti reprízami, od cca osmi do dvaceti tisíc diváků. I studiový repertoár (s hledištěm pro maximálně šedesát diváků) zaznamenává u některých titulů velký divácký zájem, Landovského Hodinového hoteliéra jsme zahráli už více než 70 x, třicet repríz přesáhlo Lagronové Nikdy, Uhdeho Zvěstování a Procházkovu Ucho.
- Divadlo v roce 2018 hospodařilo s mírným přebytkem, tržby činily 32 382 036,- Kč, tržebnost dosáhla bezmála 75 %, míra soběstačnosti přesahuje požadavek zřizovatele.
- Divadlo pravidelně navštěvuje na dopoledních představeních (finančně podpořených sponzoringem ČPS)

středoškolské publikum a senioři, úspěšné jsou i sobotní odpolední reprízy, které si oblíbilo zejména mimopražské publikum.

Závěrem mi dovoluji konstatovat, že opravdu zásadním bodem, který zůstal nesplněn z programu, s nímž jsem se se svým týmem o řízení Divadla na Vinohradech roku 2011 ucházel, je předsevzetí, že budova divadla a zejména jeho zastaralé jevištní technologie budou v jubilejních letech 2017 a 2018 opraveny. Mohu se vši odpovědností prohlásit, že jsme na rekonstrukci divadla začali pracovat hned po mém nástupu, ale objektivní situace s přípravou a realizací velkých investičních záměrů v ČR neumožnila rychlejší postup. Nyní jsme ve fázi, kdy vysoutěžená firma připravuje podrobný projekt rekonstrukce. Provoz divadla přitom běží dál, rok 2018 byl druhým rokem, kdy jsme plnohodnotně fungovali na jevišti, na jehož technologie byl vydán havarijní výměr. Věříme, že toto každým dnem se prohlubující provizorium, vyžadující kromě velkého pracovního nasazení zaměstnanců divadla také značné vícenáklady jednak na průběžné dílčí nezbytné opravy, jednak na výrobu scénografie, skončí tím, že zřizovatel divadla znovu potvrdí své předchozí rozhodnutí zahájit velkorysou rekonstrukci a že Praha tak dostane nejen obsahově, ale i úrovní jevištních technologií a vzhledem a vybavením divadelní budovy velkou činohru na úrovni evropských metropolí.

Premiéry roku 2018

Euripidés IFIGENIE V AULIDĚ

Překlad: **Josef Topol a Karel Hubka**
Režie: **Martín Čičvák**
Premiéra: **16. února 2018**
Počet představení v roce 2018: **15**

V dramaturgické linii, uvádějící kanonická díla evropské dramatiky, jsme nezbytně dospěli až k volbě řecké tragédie. Ta na českých scénách, přes ojedinělé pokusy, ve své původní, nemodernizované a neadaptované podobě, příliš nezdomácněla. V Divadle na Vinohradech byl naposledy inscenován roku 1988 Sófoklův Oidipús v přebásnění Jana Skácela. S vědomím exkluzivity dramaturgické volby jsme sáhli po Euripidově Ifigenii v Aulidě v překladu Josefa Topola. Limitem Čičvákovy účinné inscenace byla scénografie vídeňského H. Hoffera, která sevřela dramatický prostor hry do vysoko nad scénou strmícího tubusu. Jakkoli byla metafora prostorového řešení pro většinu diváků nečitelná, koncentrace intenzivního dramatického jednání postav umocnila intenzitu sdělení. Výrazné role vytvořili zejména K. Brožová, V. Vydra, P. Rychlý, kteří tak pro mnohé překvapivě překročili zažitě zaškatulkování mezi komediální herce. U publika se inscenace těšila průměrnému zájmu a vyvolávala zcela protichůdné reakce. Jako invenční, i když ne ve všem zdařilý pokus o moderní interpretaci textu svázaného řadou dnes již neznámých konvencionalit (včetně skrytých mytologických a rituálních obsahů), se však inscenace významně podílela na formování souboru divadla i diváckého vědomí nejen repertoárových, ale i kulturních a hodnotových souvislostí.

Vladimír Neff SŇATKY Z ROZUMU

Dramatizace: **Jan Vedral**
Režie: **Radovan Lipus**
Česká premiéra: **23. března 2018**
Počet představení v roce 2018: **19**

Mezi tvůrčími počiny, jimiž jsme se snažili během celé sto desáté sezony DnV invenčně připomínat toto významné kulturní výročí, měla inscenace Sňatky z rozumu zásadní význam. Několik let jsme připravovali, tak říkajíc „na tělo“ jednak jubilujícímu divadlu (a Královským Vinohradům, kde divadlo působí), ale také zdejšímu obnovenému souboru, adaptaci rozsáhlé románové předlohy V. Neffa. Píšící dramaturg divadla J. Vedral a režisér R. Lipus s celým početným ansámblem a spolupracovníky představili účinný tříhodinový opus, který splnil všechny předem vytyčené záměry. Jde jednak o scénické zpřítomnění významné české prózy, která se (jako jedna z nemnohých v širokém záběru) zabývá formování moderní české společnosti v druhé polovině 19. století. Skrze toto zpřítomnění jsou pak připomenuta dilemata a počiny zakladatelských generací, díky nimž vznikl český průmysl, bankovníctví, obchod, ale také vzdělanost a kultura. Inscenace je (pro některé snad, jak jsme zaslechli, patetickým) díkem současníků, kteří působí v divadle zbudovaném předky, za jejich budovatelské úsilí a současně výzvou k uvědomění si historických souvislostí a naší současné odpovědnosti za stav veřejných věcí. Opulentní a dynamická inscenace vzbudila velký divácký zájem a její reprízy jsou vždy publikem příznivě kvitovány, zpravidla potleskem ve stoje.

Magdalena Frydrych Gregorová ULITY

Studiová inscenace
Režie: **Alžběta Burianová**
Premiéra: **16. května 2018**
Počet představení v roce 2018: **11**

V programu Česká a slovenská komorní hra jsme nasadili do repertoáru hru mladé, ale již etablované dramatičky Magdaleny Frydrych Gregorové, a to ze dvou důvodů. Především šlo o generační obsah dobře napsané hry o životním stylu dnešních mileniálů a o možnost nabídnout mladým vinohradským hercům, aby tento text tematizovali a artikulovali společně s generačně spřízněnou režisérkou a jejím inscenačním týmem. A pak také o to pobídnout dramatičku, aby se od nynější televizní tvorby vrátila zpět k psaní pro jeviště. První záměr se vydařil, dynamická, mezi komediálním žánrem a kritikou sebereflexí oscilující inscenace představuje mladé herce našeho souboru v dobré souhře a se schopností vytvořit živoucí postavy jako obrazy svých současníků. Inscenace, soudě podle ohlasů na „generačních webových platformách“, zaujala také mladé publikum a věříme, že část těchto nových diváků se půjde podívat „na své herce“ i v dalším repertoáru DnV.

Colin Higgins HAROLD A MAUDE

Překlad: **Alexandr Jerie**
Režie: **Juraj Deák**
Premiéra: **25. května 2018**
Počet představení v roce 2018: **15**

Dobře napsaná, svého času dokonce obsahově subverzní (a dodnes poněkud nekorektní) hra Colina Higginsa patří k divácky oblíbeným titulům, a to zejména, když se v obsazení její ženské titulní role objeví velká herecká legenda českého jeviště. Divácká atraktivita, vhodná příležitost pro legendární vinohradskou herečku Hanu Maciuchovou, ale také možnost představit vinohradskému divákovi novou posilu souboru, Marka Adamczyka, vedly k tomu, že text byl zařazen do dramaturgického plánu. Spolehlivá a obrazová inscenace J. Deáka využila všech těchto předpokladů v účinném, humánním obsah hry přesvědčivě sdělujícím jevištním tvaru. Hana Maciuchová potvrdila své jedinečné herecké schopnosti, Marek Adamczyk se po jejím boku úspěšně etabloval na pražské scéně, komediální studie S. Postlerové, Š. Vaculíkové, V. Svobody a J. Maryška účinně a tvořivě přispívají k ohlasu inscenace, potvrzeném i diváckým zájmem.

Josef Topol
KONEC MASOPUSTU

Režie: **Martin Františák**
Premiéra: **19. října 2018**
Počet představení v roce 2018: **9**

Vyvrcholením dosavadního soustavného dramaturgického a inscenačního úsilí o uvádění českého dramatu na české scéně, o znovu ustanovení postmodernitou zpochybněného kulturního kánonu a kontextů, bylo v roce stého výročí vzniku republiky nastudování tohoto klíčového textu českého dramatu šedesátých let. Režisér M. Františák má bohaté zkušenosti s inscenováním děl „dramatické mateřštiny“, sám je také nepřehlédnutelným českým autorem, v jehož díle je stále živý kontext českého básnického dramatu. K vrcholům tohoto dramatu patří Topolův text. Náročná a pečlivě připravená inscenace s velkorysou scénografií (M. Cpin), početným hereckým obsazením ukazujícím zralost a disponovanost rekonstruovaného vnohradského ansámbly, s vypracovanými choreografickými výstupy chóru maškar (M. Pacek) je podle názorů některých autorit nejvíce konsekventní scénickou interpretací Topolova textu za dobu, kdy se po normalizačním zákazu autorovo dílo vrátilo do českého veřejného prostoru. Inscenace oslovuje zkušenější diváky, vědomé si kulturních (osobnost a dílo J. Topola, české básnické drama) i historických (násilné združstevňování v 50. letech) souvislostí.

Viliam Klimáček
HROBNÍKOVA DCERA (ZJEVENÍ)

Studiová inscenace
Překlad: **Karel Král**
Česká premiéra: **6. prosince 2018**
Počet představení v roce 2018: **4**

Dnes nejhranější (na Slovensku, ale i v Čechách) slovenský dramatik Viliam Klimáček svou hrou z roku 2017, napsanou pro činohru SND, výjimečně ostře, sdělně a současně metaforicky bohatě reflektuje rozpory dnešního specificky slovensky venkovského, ale obecněji i „vizzehradsky protievropského“ života v tzv. vyloučených lokalitách. S pochopením pro autorovu optiku, která umožní dramaticky objektivizovat a učinit pochopitelnými i takové myšlenkové stereotypy, s nimiž nesouhlasíme, ale které nemůžeme přehlédnout (jako je rostoucí nacionalismus, protiemigrantská a proruská propaganda a její vlivy, genderové předsudky), přistoupil ke studiím čtyř postav hry režisér Šimon Dominik. Vynikajícím způsobem vyřešil scénický prostor limitovaný možnostmi studiové scény scénograf Karel Čapek. Čtveřice herců (a dva komparsisti) se zaujetím vytvářejí tragikomické postavy našich současníků, obyčejných lidí, kteří se stali obětmi komunistické totality a následně bezohledné protokapitalistické globalizace. Titul o slovenských horalech, kteří žijí vykořeněni ze svého původního vztahu k půdě, práci a Bohu, je současným pandánem k inscenaci Konce masopustu, tragédie združstevněného českého venkova v šedesátých letech.

N. V. Gogol
REVIZOR

Překlad: **Zdeněk Mahler**
Režie: **Juraj Deák**
Premiéra: **19. prosince 2018**
Počet představení v roce 2018: **5**

Geniální Gogolova satirická komedie, ve které se utkávají v pokrytecké společnosti ovládané nelegitimními činovníky dva vylhané obrazy skutečnosti, je aktuální stále, v některých fázích společenského vývoje je ovšem přece jen aktuálnější. Inscenace Juraje Deáka interpretuje Gogolův text nikoli jako obraz zaostalé ruské gubernie, snaží se v něm oživit všechny rysy, které se dotýkají dneška a nás. („Čemu se smějete? Sami sobě se smějete!“). Zkorumpovaní mocnáři okresního formátu, kteří se ohánějí bojem s korupcí, pokrytectví vzájemně předstírané kompetence v zastávání nezvládaných úřadů, provincialismus v myšlení a předstíraná kulturnost v činech, sebedůvěra grandiózně přesahující reálné schopnosti jednotlivých postav, vliv fake news a „postpravdy“ na lidské rozhodování. To vše je vnitřně aktualizujícím východiskem režisérovy interpretace. Inscenace využívá rozehraného hereckého potenciálu vnohradského souboru. Aleš Procházka v Hejtmanovi s velkou suverenitou na velkém jevišti vytvořil složitou, ale účinnou komediální studii samodurské upadlosti. Od tohoto rámce se odrážejí a v dílčích aspektech jej herecky rozvíjejí představitelé rolí dalších činovníků a Hejtmanovy rodiny. Ondřej Brousek jako Chlestakov pak kontrastně buduje svou postavu jako novou, moderní, „cool recyklaci“ mocnářského primitivismu a lhavosti, obratnější v prostředcích a ještě společensky desperátnější ve vše zpochybňujících hodnotových východiscích. Inscenace se těší velkému zájmu diváků.

Tituly reprízované v roce 2018

V roce 2018 byly reprízovány, kromě uvedených premiér, i následující tituly. Jsou zde seřazeny od nejstarších po nejnovější podle data svých premiér:

William Shakespeare ZKROCENÍ ZLÉ ŽENY

Derniéra: 27. června 2018
4 představení (76 celkem)

Shakespeareovu komedii jsme uváděli s velkým diváckým úspěchem pět sezon. Diváci ocenili tvarově moderní, ale obsahově k předloze a jejímu kulturnímu významu odpovídající interpretaci textu. Inscenace byla derniérována také proto, že změny v souboru neumožňovaly její dostatečně pravidelné nasazování do repertoáru.

Pavel Kohout HAŠLER...

Derniéra: 25. června 2018
6 představení (73 celkem)

Po pěti letech od premiéry měla derniéru úspěšná původní hra, kterou na popud ředitele T. Töpfera, jenž se také ujal její režie a účinkoval v ní, napsal pro DnV jeho „domácí autor“ Pavel Kohout. Slavnostní derniéra byla jednak součástí oslav sto desáté sezony DnV, jednak představením k autorovým devadesátinám.

Graham Linehan BYTNÁ NA ZABITÍ

10 představení (Dosud 80)

Vtipná a originální britská komedie s excelentními komediálními výkony je na repertoáru DnV již pět sezon a těší se stále divácké přízni.

Pavel Landovský HODINOVÝ HOTELIÉR

12 představení

Nejslavnější hra herce a dramatika Pavla Landovského je ve Studiu DnV uváděna již od roku 2013. Je to poslední inscenace významného českého režiséra I. Rajmonta, kterou mohou diváci v Praze vidět. To vše, a rovněž mistrovské doyenské herecké výkony O. Vlacha a J. Satoranského jsou důvodem, proč se z inscenace stala „trvalka“ cyklu Česká a slovenská komorní hra.

Peter Shaffer AMADEUS

Derniéra: 5. února 2018
2 představení

Divácky a návštěvnicky úspěšná a kritikou oceňovaná inscenace musela být stažena z repertoáru z důvodů havarijního výměru na jevištní technologie. Na rozdíl od některých jiných inscenací nebylo možné zákaz použití jevištních stolů v inscenaci řešit jinými scénografickými prostředky, a to ani za cenu vícenákladů na dodatečnou výrobu.

Lenka Lagronová NIKDY

Studiová inscenace
Derniéra: 5. listopadu 2018
9 představení

Herecky bravurní, vnitřně dramatická a emocionálně účinná inscenace hry napsané pro tři herečky Lenkou Lagronovou se dočkala ve Studiové scéně DnV potěšitelné téměř čtyřicítce repríz. Naposledy jsme ji hráli v souvislosti s přehlídkou české dramatiky v říjnu 2018.

William Shakespeare ROMEO A JULIE

11 představení (Dosud 50×)

Deákovo nastudování „nejslavnější hry o lásce“ se S. Rojkovou a M. Lamborou v titulních rolích se dočkalo nejvyššího počtu repríz z nedávných inscenací tohoto titulu v DnV (Štěpánková, Burianova). Inscenace je žádána a také pravidelně uváděna (díky podpoře sponzora ČEPS) pro středoškolské publikum a vnitřně zraje způsobem odpovídajícím rostoucí herecké zkušenosti představitelů mladých hrdinů.

Ladislav Smoček PIKNIK

Studiová inscenace
Derniéra: 14. února 2018
2 představení

Další z klíčových textů českého dramatu šedesátých let nastudoval s herci DnV mladý režisér D. Šiktanc. Příčinou stažení inscenace z repertoáru nebyl nezáměr diváků, ale potřeba uvolnit limitovaný prostor Studia pro nové tituly cyklu Česká a slovenská komorní hra.

Pierre Aristide Breál VELKÁ MELA

Derniéra: 16. listopadu 2018
10 představení (Celkem 35×)

Francouzská komedie z napoleonských dob v inscenaci D. Hrbka spolehlivě doplňovala komediální část repertoáru DnV. Derniérována byla poté, co představitelka hlavní ženské role odešla na mateřskou dovolenou.

Bernard Shaw PYGMALION

23 představení (Dosud 88×)

Velkému diváckému zájmu a příznivému přijetí se těší Deákova inscenace slavné konverzační komedie B. Shawa. Precizní interpretace textu, žánrově a stylově vyrovnané hereckví několika generací vinohradských herců a obecná známost textu jsou důvodem toho, proč i před svou stou reprízou je inscenace téměř vždy vyprodána.

Milan Uhde ZVĚSTOVÁNÍ ANEB BEDŘICHU, JSI ANDĚL

Studiová inscenace
Derniéra: 4. června 2018
7 představení (Celkem 32×)

Disidentská komedie předního českého dramatika poutala v nastudování Jana Buriana zájem publika po dvě sezony. Herecká výkony A. Černé, T. Pavelky, Z. Vejvodové a O. Brouska ml. ocenili i ti diváci, kteří se, žel, míjeli i s hlubším filosofickým obsahem tohoto heretického textu, ve kterém, mimo jiné, byl zbaven legendární ideologické aury vznik Marxova kapitálu.

Gabriela Preissová JEJÍ PASTORKYŇA

12 představení (Dosud 42×)

Zdařilá Františáková inscenace s excelentními hereckými výkony (zejména D. Havlové, T. Terberové, T. Dastlíka a M. Lambory) patří k nejen umělecky, ale i divácky úspěšným počínům soustavné snahy DnV o uvádění českého dramatu.

Tituly reprízované v roce 2018

Georges Feydeau **KDYŽ PTÁČKA LAPAJÍ...**

18 představení (Dosud 48×)

Secesní komedie v secesním divadle. G. Feydeau už po desetiletí legitimně patří k repertoárovým autorům velké vinohradské činohry. Töpferova inscenace rozehrává komediální dispozice souboru DnV způsobem, který se těší příznivému a trvalému zájmu publika.

Henrik Ibsen **PEER GYNT**

Derniéra 14. června 2018
6 představení (Celkem 19×)

Ibsenova monumentální dramatická báseň se poprvé v Česku objevila na scéně našeho divadla v Hilarově režii. V rámci sto desátého výročí divadla jsme ji uvedli ve třetím nastudování, které je dílem režiséra M. Čičváka a interpretuje poselství textu z hlediska postmoderního životního pocitu. Inscenace vyčerpala divácký zájem svou devatenáctou reprízou, vidělo ji cca 7 500 diváků.

Molière **ŠKOLA ŽEN**

24 představení (Dosud 44×)

Molièrovy komedie jsou na vinohradském jevišti uváděny častěji a hlavně ohlasněji než Shakespearovo dílo. Připomenutím molièrovské tradice na zdejší scéně ve sto desáté jublení sezoně byla i inscenace Školy žen. V úspěšném Deákově nastudování se mistrovsky herecky představuje Tomáš Pavelka.

František Langer **PERIFERIE**

10 představení (Dosud 20×)

Langerova nejslavnější hra nastoupila svou cestu evropskými jevišti na vinohradské scéně roku 1925. Patří ke zlatému fondu české dramatiky. Z těchto důvodů jsme se k ní vrátili při připomínání sto deseti let DnV. Inscenaci s mladými herci J. Kotrbatou a M. Lamborou v hlavních rolích osudového mileneckého páru nastudoval M. Huba.

Jan Procházka – Lenka Procházková **UCHO**

16 představení (Dosud 27×)

Podle Procházkovy filmové povídky a scénáře „trezového filmu“ Ucho napsala scenáristova dcera Lenka jevištní verzi komorního dramatu o všepohlujícím strachu služebníků a současně budovatelů komunistické totality. Inscenaci Šimona Dominika ve Studiové scéně plně (a originálně, nezávisle na filmu) naplnili A. Talacková, D. Bambas a J. Maryško. Těší nás velký divácký zájem o toto zpracování závažného a aktuálního tématu.

James Goldman **LEV V ZIMĚ**

19 představení (Dosud 31×)

Režisér Jan Burian nastudoval tuto profesionálně napsanou konverzační historickou komedii s aktuální tematikou prolínání rodinné a politické moci s D. Havlovou a T. Töpferem v hlavních rolích královského odloučeného páru. Inscenace je divácky žádaná a velký ohlas měl její zájezd do Městského divadla v Brně.

Arthur Miller **ČARODĚJKY ZE SALEMU**

15 představení (Dosud 19×)

Silné psychologické drama klasika moderního amerického dramatu vzniklo v padesátých letech minulého století jako reakce na růst demagogie a iracionality v období studené války. Přízrak totality deformující lidské osudy a prověřující mravní kvality jedinců aktualizuje i naše inscenace, která se přes závažnost tématu také díky řadě vynikajících hereckých výkonů těší solidnímu diváckému zájmu.

Dramaturgický výhled na rok 2019

Ingmar Bergman

FANNY A ALEXANDR

Rodinná freska

Režie: Pavel Khek

Česká premiéra

Penelope Skinner

AHOJ, KRÁSKO! (LINDA)

Konverzační drama

Režie: Juraj Deák

Česká premiéra

Barbora Hančilová

ZA DVEŘMI

Česká hra mladé autorky

Režie: Barbora Mašková

Cyklus Česká a slovenská komorní hra – Studiová scéna

Česká premiéra

Friedrich Dürrenmatt

NÁVŠTĚVA STARÉ DÁMY

Tragická komedie

Režie: Jan Burian

Václav Havel

MOTÝL V ANTÉNÁCH/AUDIENCE

Dvě jednoaktové hry

Režie: Šimon Dominik

Cyklus Česká a slovenská komorní hra - Studiová scéna

William Shakespeare

JAK SE VÁM LÍBÍ

Komedie

Režie: Juraj Deák

Recenze

Ifigenie v Aulidě

Novinky.cz

Antická Ifigenie v melodrama proměněná

Jako první inscenaci v novém roce uvedlo pražské Divadlo na Vinohradech Euripidovu tragédii *Ifigenie v Aulidě*.

neděle 18. února 2018, 8:00
Radmila Hrdinová, Právo

Není náhoda, že dramaturgie sáhla po příběhu nevinné dívky, jejíž oběť má přinést Řekům volnou cestu do Tróje. Euripidovy otázky po smyslu (sebe)oběti, zodpovědnosti za smrt, jež má posloužit veřejnému zájmu, ale jež není slučitelná se základními lidskými city, rozpoznání a přijetí vlastního osudu, a mnohé další otázky jsou v této hodnotově zbankrotované společnosti velice potřebné. Stejně jako emoce, jež Euripidova hra přináší.

Jde jen o to, jak je vyjádřit. A v tom tkví problém inscenace v režii Martina Čičváka. Nejde o to, že postavy oblékl do elegantních rób blízkých současnosti. Horší už je, že všechny podstatné akce uzavřel do prostoru vysoko umístěného a k hledišti se svažujícího koridoru, který pro diváky není z mnoha míst viditelný a pro herce je vysloveně nebezpečný. To až příliš názorně ukázal nezadržitelný a hrozivě vyhlížející pád Václava Vydry a Kateřiny Brožové z dvoumetrové výšky koridoru na plochu jeviště, který přerušil páteční premiéru a který jen šťastnou náhodou neměl vážnější zdravotní následky.

Hlavní problém inscenace ale spočívá v posunu žánru. Zatímco Euripidovy postavy své emoce vkládají do slovního jednání, režisér herce vede k pravděpodobnostnímu vyhrávání a přehrávání citových stavů, jež působivost antické tragédie zlevňují do melodramatické plačtivé truchlohry. A místy až k parodii.

Má to bohužel výrazně likvidační vliv na nádherný překlad Josefa Topola (vzniklý za spolupráce Karla Hubky), jehož veršová i rytmická struktura je narušena už vkládanými slovy a herci pak trhána na kusy nesmyslnými

pauzami i snahou vyhrát všechny barvičky citů. A rovněž nesrozumitelností dikce.

A aby toho nebylo dost, režie vzcnost tragédie dále drobí nesmyslnými nápady, jako je z nahrávky fňukající a žvatlající miminko Orestes, sbor žen proměněný do sexuální zachtívavých turistických paniček či v závěru bůhvíproč znějící Ravelovo Bolero.

V takto pochybné koncepci nemají herci mnoho šancí, jak diváky oslovit. Přesto se to daří Václavu Vydrovi v roli Agamemnóna prožívajícího silně a působivě rozpor mezi vůlí otce a povinností vládce, i Kateřině Brožové, která přes jistou vnějškovost své Klytaiměstry nejlépe a nejsrozumitelněji mluví a ve scénách s Vydrovou je i herecky přesvědčivá.

Sabina Rojková je odsouzena dlouho hrát dětinského diblíka, z něhož se jen těžko rodí Ifigeniina uvědomělá oběť, a Markovi Lamborovi z Achillea zůstal většinou jen sebestředný teenager. To, že k divákům přesto dolehne sdělení této antické Sofiiny volby, je rozhodně větší zásluha Euripidova textu než samotné inscenace.

Ifigenie v Aulidě

Divadelní noviny.cz

Euripidés v měšťanských kulisách

Rysů současného, moderního divadla nabývá inscenace Euripidovy *Ifigenie v Aulidě*, uvedená v režii Martina Čičváka Divadlem na Vinohradech, téměř a jen díky scénografii. Na zakrytém orchestřišti leží v několika řadách úhledně, „do komínku“ srovnané hromádky s botami, šaty a knihou – symboly řeckých vojáků, čekajících v Aulidě na chvíli, kdy budou moct vyrazit na trestnou výpravu do Tróje. „Hledí“ odtud na klíčové osoby příběhu, jak se vyrovnávají s věštbou, která dává řešení patové situaci: v Aulidě panuje bezvětří, lodě vojáků nemohou vyplout.

Scéna (Hans Hoffer) je pak pojata tak, že v cele zakrytém portálovém zrcadle je výřez ve tvaru mírně nachýleného obrazu, z něhož vede do hloubi jeviště chodba. Prostor, ve kterém se hraje především, připomíná trup lodi. Současně je i pojetí kostýmů (Tom Ciller). Král Agamemnón (Václav Vydra) i jeho choť Klytaimnéstra (Kateřina Brožová) mají společenský dress code. U Agamemnóna zprvu obohacený o vojensky strohý kabát, v případě Klytaimnéstry její druhý kostým – zářivě červené šaty, zdůrazňující křivky těla – poukazuje na vysoké společenské postavení i ženskou vyzývavost a atraktivitu. Menelaos (Petr Rychlý) a Achilles (Marek Lambora) nosí typ armádního, bojového oblečení, sbor / Chalsidské ženy (Andrea Černá, Andrea Elsnerová, Jana Kotrbatá) vypadá jako trojice ordinérních, eroticky nabuzených ženstvin – pavlačových drben s vlečkou ve vlasech a doplňkem připomínajícím natáčku.

Uvedené komponenty představují znaky, které ukotví inscenaci v současnosti. V tom ostatním se však Martin Čičvák drží pomyslného rámce měšťanského divadla, snaží se naplnit zažitou představu „vysokého umění“ tak, jak na ni jsou v Divadle na Vinohradech zvyklí. Jde o podobu, která si vystačí jaksí sama se sebou a s dneškem má jen pramálo společného.

Nejlépe jde tuto skutečnost dokumentovat na výkonech herců. Hrají namnoze ušlechtilé vážným, recitačně zaníceným způsobem, ve kterém – snad až s výjimkou Petra Rychlého jako houževnatého, agresivního Menelaia –

není příliš „krve“. Forma rázně potlačuje obsah – živou charakteristiku postav. Nejsilněji se to vztahuje na Kateřinu Brožovou. Herečka se urputně drží „vysokého“ hereckého stylu, dává postavě podobu hrdého či trpícího vampa, který sošně pronáší verše – působí to až nechtěně směšně. Jako by Brožová hrála nějakou dutou muzikálovou roli, a ne postavu z řecké tragédie.

I přes tyto skutečnosti, které činí z vinohradské *Ifigenie v Aulidě* odtažitou záležitost, není Čičvákova inscenace – v některých ohledech – nezajímavou podívanou. Režisérovi se mnohdy daří vybudovat silné napětí, vyjádřit atmosféru hrůzy z víc a víc doléhající věštby: řecké vojsko bude moct vyplout až tehdy, když Agamemnón obětuje bohům svoji dceru Ifigenii (Sabina Rojková). Zároveň se mu oním zpomaleným, „koturnovým“ přístupem daří zřetelně exponovat téma hry: smysl (sebe)oběti jedince ve prospěch společnosti.

Inscenace názorně ukazuje, jak ambivalentní je charakter takové oběti a do jak neřešitelné situace se postavy při takovém rozhodování dostávají. Podřízení se věštbě znamená vyhovět vůli (zájmům) společnosti – a divák následně naplnění této vůle vidí v závěrečném pochodování vojáků přes scénu, z jehož neúprosnosti, až neurvalosti jde hrůza. Současně toto podřízení se pro dotčené jedince – Agamemnóna, Klytaimnéstru a pochopitelně především Ifigenii – znamená nezměrné utrpení. Ifigenie se drásavě ptá, proč právě ona, Klytaimnéstra se bezmála pomate, Agamemnón svými rezignovaně pronášenými slovy jsem otrok Řecka nejpřesněji vystihuje charakter dané chvíle. Smysl oběti ve prospěch společnosti má v Čičvákově insce-

naci notně trpkou příchuť a závěrečný happy end (Ifigenie no nanebevzetí) vyznívá dosti hořce.

Euripidés: Ifigenie v Aulidě

Překlad Josef Topol za filologické spolupráce Karla Hubky. Režie Martin Čičvák, scéna Hans Hoffer, kostýmy Tom Ciller, hudba Ondřej Brousek, dramaturgie Jan Vedral. Premiéra 16. února 2018.

Autor: Martin J. Švejda

Publikováno: 3. března 2018

Ifigenie v Aulidě

Několik poznámek k inscenaci s pádem představitelů

Praha

Premiéru Euripidovy Ifigenie v Aulidě vážně narušil pád hlavních představitelů Kateřiny Brožové a Václava Vydry z výšky téměř dvou a půl metru. V takovém případě je těžké vyslovovat soudy nad celkem, a tak je tento text jen poznámkami k té části představení, kterou incident nezasáhl.

Nad jevištěm – asi tak ve výši dvou metrů – visí objekt, jenž je zmenšenou plochou pro hraní. Režisér Martin Čičvák jej nazývá zvláštní chodbou smrti uprostřed vesmíru. A zároveň může tento objekt znázorňovat i útes, odkud Agamemnón přehlíží řecká vojska, která chtějí odplout do Tróje, aby ztrestala únos Heleny, manželky Agamemnónova bratra Menelaa. Tak začíná inscenace Euripidovy tragédie Ifigenie v Aulidě v Divadle na Vinohradech.

Ten objekt se opravdu o premiéře stal životu nebezpečným útesem, neboť Václav Vydra jako Agamemnón se v jedné dramatické situaci zřítíl spolu s Kateřinou Brožovou (Klytaimnéstrou) dolů. Svědčí o velkém štěstí, ale i herecké kázni především obou zmíněných herců i celého souboru, že představení mohlo pokračovat. To obecenstvo vděčně ocenilo závěrečným potleskem vestoje. Je jasné, že tato událost vážně narušila poslední část představení a nerad bych vyslovoval jakékoliv soudy nad celkem inscenace. Tak tedy místo recenze jen pár poznámek o věcech, jež touto záležitostí nebyly zasaženy.

Především k samotné chodbě smrti. Režisér Čičvák ji nazývá jevištní metaforou, kterou nelze převést do slov. Nu dobrá, prosazuje se tu v současném divadle tak silný vliv vizuality, která směřuje k obrazu jako přímému setkání s komplexitou – tentokrát jak (hlavně) se smrtí, tak s vojskem, válkou. Jsem pro setkání s neredukovanou realitou jako se složitostí, jež nemá hranic, a chápu, o co určitý typ divadla tímto scénováním usiluje. Ale je nutné se k této neredukovatelnosti dostat v nějakém divadelním řešení, neboť tak vzniká souvislost s dějem, jednáním postav, situacemi.

Hledání současné polohy

V tomto představení však není než zúžený vyvýšený prostor „sám o s ob ě“, jež lze vykládat a chápat všelijak – a ještě brání některým divákům pořádně vidět, a dokonce omezuje i herecký projev. Tím ovšem podíl vizuality na představení nekončí. Jiné vizuální záležitosti usilují o to, abychom nahlédli do některých dalších souvislostí. Dětská kolébka s nemluvnětem, jeho vrnění, plenky a lahev s krmením, s nimiž se představuje Klytaimnéstra v závěru představení, mají ukázat, že rod Atreovců má další potomky, z nichž jeden je Orestés, jenž – jak je známo z řeckých mýtů – posléze zabije svou matku Klytaimnéstru. Ale je to zbytečné a působí to trapně, až směšně v mýtopoetickém světě, do něhož Euripidovou hrou vstupujeme. A to nemluví o třech mladých ženách, které mají zřejmě být chórem, provázejícím a komentujícím děj, zatímco jsou chvílemi rozjívěnými mladými dívkami, které se bez dozoru dostaly na výlet, a jindy zase skupinkou dívenek zmítanou neukojenou sexuální zvědavostí. A ještě navíc divák celou dobu luští, co se stane s botami, které možná představují na jevišti řecké vojsko.

Samozřejmě že inscenace hledá dnešní polohy. Nejsoučasnější je pro nás především základní dramatická situace Euripidova textu: otec a vladař, jenž musí z vůle bohů obětovat život své dcery v zájmu celku; odtud nepochybně rostou četná možná témata – včetně transcendentálního uchopení, to jest zobrazení sebepřesahujících cílů pomáhajících a prospěšných skupinám lidí nebo celé společnosti. Což lze také chápat negativně: jako příležitost ke zneužití ve jménu mocenských ambicí, které zpochybňují cenu života.

Současné herectví bude čerpat své inspirace vždycky převážně z těchto psychologických sociálních a individuálních motivací, jako je tomu i v této inscenaci, kdy se Euripidovu textu v přebásnění Josefa Topola (za filologické spolupráce Karla Hubky) dostává zejména v dialogu Agamemnóna Václava Vydry a Klytaimnéstry Kateřiny Brožové díky dramatickému napětí plastičnosti a životní uvěřitelnosti.

Jinak ovšem chybí dimenze, která je vlastní mýtopoetickému světu, v němž nejde jen o logos – rozumný a zjevný řád –, ale také o to, co zjevné není – o duši a to, co Zdeněk Hořínek nazval kdysi (ovšem v kontextu křesťanském) „vertikálním přesahem“.

To je ovšem osud velké části inscenací antických dramát v českém divadle. To však neznamená, že bychom se neměli o tento divadelní odkaz znovu a znovu pokoušet, a z tohoto hlediska lze také přijmout poznamenanou vinohradskou premiéru.

Jan Císař
Teatrolog

Sňatky z rozumu

Novinky.cz

Na Vinohradech hrají o otcích zakladatelích

Sto desáté výročí založení své scény se v Divadle na Vinohradech rozhodli oslavit návratem ke kořenům. Položili si otázku, kdo byli ti, kteří se zasloužili o vznik Královských Vinohrad, a odpovědi hledali v románové pentalogii Vladimíra Neffa Sňatky z rozumu.

neděle 25. března 2018, 8:31 - Praha
Radmila Hrdinová, Právo

Neffův román proslavil v druhé polovině 60. let minulého století dnes už legendární televizní seriál režiséra Františka Filipa s hvězdným hereckým obsazením. To, co se vešlo do pětidílného seriálu, může ale jen stěží obsáhnout jeden divadelní večer, a proto se autor scénáře, šéfdramaturg a dramatik Jan Vedral rozhodl jen pro první dva díly románu. I to se však ukázalo být nad síly inscenátorů.

Tříapůlhodinová inscenace líčí osudy rodin Jana Borna (Jan Šťastný) a Martina Nedobyla (Tomáš Dastlík) v celkem obratném sestřihu klíčových situací. Zjevně počítá s divákovou znalostí románu nebo alespoň seriálu. Příběhy Bornů a Nedobylů rámuje civilní vstup herců na scénu s poněkud naivně popisným objasňováním důvodů, jež vedly ke vzniku inscenace. Tento rámec působí až příliš nadbytečně a v závěru i nepřijemně pateticky.

Zjednodušené postavy Neffova románu

Snaha vtěsnat do jednoho večera Neffův příběh „otců zakladatelů“ nese ovšem nepřijemné důsledky v zjednodušení postav, postrádajících bohatší hereckou charakteristiku. A to přes veškerou snahu vesměs dobrých hereckých výkonů. Například Dastlíkův Martin Nedobyl vychází jako jednoznačně negativní postava, což má ovšem základ už v samotné dramaturgii, od počátku je exponován jako zrádce kamaráda a pragmatický prospěchář, s Bornem jsou poté rivaly v lásce

k praktické a půvabné vdově Valentině (Antonie Talacková). Ostatní ženy jsou vtěsnány do jednobarevné polohy: rozmazlená a nedospěle romantická Líza (Markéta Frösslová), praktická až cynická Hana (Zuzana Vejvodová) a citově exaltovaná Marie Schönfeldová (Sabina Rojková), na niž ovšem v závěru už téměř nezbyl čas a prostor.

Pokus o poutavou rodinnou ságu

Režisér Radovan Lipus se snažil ze všech sil vytvořit poutavou rodinnou ságu velkého jevištního obrazu. Slouží mu k tomu jednoduchá scéna, kdy řada solidně vyhlížejících skříní sugeruje stejně dobře kasárna či nádraží jako měšťanský pokoj až po stále skloňované pražské hradby, a kostýmy, uniformy, paruky i projekce dostatečně navozují atmosféru poloviny 19. století.

Početné herecké obsazení včetně aktérů vinohradského mimického sboru a na scéně hrajících muzikantů i hojný (a dobře zvládnutý) zpěv dobových písní dodávají inscenaci ráz historické fresky i hudební komedie. Celým dějem prochází postava komentátora a vypravěče (někdy zbytečně zdvojujícího dění na scéně) v sympatickém podání Jaroslava Satoranského, který se zároveň v účinné zkratce zhostí několika menších rolí.

Sňatky z rozumu jsou pro vinohradskou scénu trefně zvoleným titulem. Jeho realizace však není bez problémů. Stálo však za úvahu, zda román nerozložit do dvou celovečerních inscenací, což by mohl být i dobrý marketingový tah – věrný vinohradský divák by nepochybně rád přišel na obě dvě. A inscenátorům by se uvolnil prostor pro méně hektickou štvani, než jakou předvádí pokus vtěsnat vše do jediného večera.

Vladimír Neff – Jan Vedral: Sňatky z rozumu

Režie Radovan Lipus, scéna David Bazika, kostýmy Eva Kotková, hudba Pavel Helebrand, dramaturgie Vladimír Čepek. Premiéra 23. března 2018 v Divadle na Vinohradech, Praha

Sňatky z rozumu

Divadelni-noviny.cz

Hold otcům zakladatelům

Sté desáté výročí založení Divadla na Vinohradech si kromě tradičních akcí připomněl současný soubor i na jevišti. Autor a dramaturg Jan Vedral měl šťastnou ruku, když se obrátil k pentalogii Vladimíra Neffa Sňatky z rozumu a vrátil na scénu ty, kdo se zasloužili nejen o divadlo, ale o celý rozkvět Vinohrad a Žižkova.

Čin to byl riskantní, protože nejen pamětníci, ale díky reprízám i další diváci si jistě vzpomenu na mimořádně zdařilý stejnojmenný televizní seriál Františka Filipa s největšími hereckými hvězdami své doby. Vedral si přitom byl dobře vědom toho, že celé rozsáhlé dílo do dramatické podoby převést nemůže, a tak zvolil jen první dvě části, mapující osudy rodin Bornů a Nedobylů. I tak měl materiálu víc než dost, bohužel nepodařilo se mu jej zcela zpracovat bezproblémově do téměř tři a půl hodiny trvající inscenace. Zvláště ve druhé půli se pak děj řítí tak, že maže potřebné detaily.

Autor si situaci ztížil tím, že celé dění vybavil dost neobratným rámcem, v němž se vinohradský soubor přihlašuje ke slavné minulosti, kterou bere za svou i v současnosti. K tomu všemu přidal ještě postavu Pamětníka, jakéhosi vypravěče, jenž publiku často sděluje to, co se pak hraje. Neprospěl tak rozhodně jeho představiteli Jaroslavu Satoranskému, který se kromě toho objeví i v menších rolích. Horší ovšem je, že snaha pojmout co nejvíc z původní předlohy vede ke zjednodušení většiny postav. Doplní na to především Tomáš Dastlík, který se evidentně necítí příliš jistě v mladém Martinu Nedobylu, vykresleném tady od počátku zcela negativně. Dastlík to svým projevem ještě zdůrazňuje a zbytečně se tak ochuzuje o jistý vývoj této zásadní postavy. V galerii figurek samozřejmě nejde o víc než o to, postihnout jeden hlavní rys, ale ti, kteří mají role podstatnější, se bohužel také většinou uchylují k lineární charakteristice. Neprospadá jí Antonie Talacková jako Valentina, která dovedně kloubí šarm a cit s racionalitou tvrdé obchodnice. Stejně tak Jan Šťastný interpretuje svého Jana Borna v jeho rozporuplnosti energického podnikatele s vizí i naprostého

pragmatika, jehož fanfarónskému vlastenectví se můžeme usmívat, jeho chyby odsuzovat, ale nakonec mu docela obyčejně fandit.

Režisér Radovan Lipus vytváří pestrý obraz tehdejší společnosti a podtrhuje dobovou atmosféru, i když některé bílé rekvizity snad mají diváka udržovat v tom, že se tu na ni přece jen hraje. Scénu tvořenou skříněmi, které mění svůj význam podle situace, zalidňuje množstvím postav včetně vinohradského mimického sboru. Děj prokládá řadou písní, které ho oživují a svým způsobem doplňují. Jejich množství posouvá Sňatky z rozumu téměř do žánru hudební komedie. Používání hymen sice znázorňuje proměny času, ale je to možná prostředek až příliš popisný. Překvapivé je, že se Lipus nevyhne patetickému závěru, který snad až příliš vyzývá k dojmání publika. Vinohradské Sňatky z rozumu se svým holdem otcům zakladatelům i přes všechny výtky přihlašují k programu solidního měšťanského divadla. Naplňují vizi těch, kdo utvářeli novodobé podnikatelské prostředí, přičemž kupodivu za neoddelitelnou součást svého života považovali kulturu a neváhali pro to obětovat i nemalé prostředky.

Vladimír Neff: Sňatky z rozumu

Podle románu pro jeviště napsal Jan Vedral. Režie Radovan Lipus, scéna David Bazika, kostýmy Eva Kotková, dramaturgie Vladimír Čepek, pohybová spolupráce Jana Hanušová, hudba Pavel Helebrand. Premiéra 23. března 2018.

Autor: Jana Paterová

Publikováno: 1. května 2018

Ulity

Novinky.cz

Ulity. Umělá hra o umělých lidech

Dramaturgie Divadla na Vinohradech vymezila v posledních letech prostor Studiové scény řadou nazvanou Česká (a slovenská) komorní hra, v níž dnes již klasické tituly jako Topolovu Kočku na kolejích či Landovského Hodinového hoteliéra střídá nová původní tvorba.

čtvrtek 17. května 2018, 14:11

Radmila Hrdinová, Právo

Její poslední položkou je hra Ulity dramatičky Magdaleny Frydrych Gregorové. Autorka přivádí na scénu sedm postav, které klopotně hledají cestu k druhým lidem a neméně i samy k sobě. Jejich vztahy krachují a ony se více či méně dobrovolně uzavírají do svých ulit. Jejich jazyk se uchyluje k naučeným frázím z příruček pozitivního myšlení.

Je tu urputně pozitivní, utrápená a zamilovaná Věra Zuzany Vejvodové, její nešikovně harmonizující přítel Marek Marka Lambory, prodavačka Hanka Jany Kotrbaté, která nenávidí své zákazníky, její partner František Ondřeje Krause, šířící v nočním rozhlasovém vysílání do éteru negativní emoce tak dlouho, až ho samotného zahltí, zarputile pozitivní jednonohý neurotik Ota Viktora Javoříka, šílená psychoterapeutka Hedvika Antonie Talackové, jejíž pozitivní cvičení jsou stejně nesnesitelná jako ona sama. V jejich středu pak vozíčkářka Radka Terezy Terberové, která se nedokáže vyrovnat se svým postižením, jež jí dokonale rozvrátilo životní představy. Všichni by chtěli být šťastní, jenže „šťěstí v ulitě nenajdeš“, jak zní základní moudro hry i inscenace v režii Alžběty Burianové.

Téma izolace mladých lidí, způsobené mimo jiné upnutím na sociální síť a tlakem na úspěšnost a pozitivitu, je samozřejmě životné. Bohužel totéž nelze říci o hře, jejíž postavy působí vykonstruovaně, spíše jako karikatury než živí lidé, a jejich dialogy uměle. A to i přes snahu vnést do tématu prvky humoru. Jediná uvěřitelná bytost je negativistka Radka, ale i ta stykem s ostatními postavami

na přesvědčivosti ztrácí, až po přilepený happy end jako z domácí telenovely.

Vedle řady kvalitních textů uvedených ve Studiu, jejichž výčet nabízí i programový sešit, Ulity neobstojí. Ale koneckonců každé dobře míněné úsilí má právo na omyl.

Magdalena Frydrych Gregorová: Ulity

Režie Alžběta Burianová, dramaturgie Barbora Hančilová, scéna Hynek Petřelka, kostýmy Helena Tavelová, hudba Aid Kid. Premiéra 16. května v Divadle na Vinohradech, Praha.

Harold a Maude

Novinky.cz

Harold a Maude nejsou tím, kým se zdáli být

Romantická komedie Američana Colina Higginsa se z filmového propadaku vyšvihla až na divácký hit. A to díky vděčně napsané titulní dvojici osmnáctiletého mladíka, který neví, co se životem, a osmdesátileté dámy, jež ho dokázala prožít naplno.

středa 30. května 2018, 15:49

Radmila Hrdinová, Právo

Jako Maude se do paměti domácích diváků zapsala především její první česká představitelka Marie Rosůlková svou křehkou vitalitou, zatímco Květa Fialová do ní promítla především svou ezoterickou mimoběžnost. V Divadle na Vinohradech svěřili titulní role Haně Maciuchové a Marku Adamczykovi. A vznikla dvojice poněkud nesourodá.

Hana Maciuchová svým fyzickým i hereckým typem rozhodně neodpovídá osmdesátileté stařence, jak ji v 70. letech viděl Higgins. A naštěstí se jí ani nesnaží hrát. Její Maude je dáma v nejlepších letech, plná vitality a ztřeštěných nápadů. Moudrý nadhled vyrovnaného stáří nahrazuje skřítkovským šibalstvím, koketním, leč i okouzlivým, místy trochu učitelským mentorováním. Nejlépe jí sedí sebeironický nadhled a chuť provokovat okolí. Těžko jí však uvěřit, že se rozhodne skoncovat se životem, což zpochybňuje vyznění hry i inscenace.

I třicetiletý Marek Adamczyk má daleko ke křehkému osmnáctiletému mladíkovi. Haroldovy předstírané sebevraždy tak rozhodně nesugerují jeho psychickou labilitu, vypadá to, že se jimi spíše dobře baví. Podtrhuje to i Deákova režie, která romantickou komedii posunula výrazně ke crazy. Mimo jiné tím ale ostatní postavy režisér odsoudil k celkem jednostranné karikatuře.

Znuděný a na svůj věk trochu dětinsky revoltující Harold svou Maude vlastně nehledá a ani moc nepotřebuje, takže dost dlouho trvá, než jejich vztah získá na věrohod-

nosti. Ostatně inscenace jako by sázela spíš na bujně crazy skeče Haroldových dívek dodávaných jeho matkou (Simona Postlerová) či po scéně snaživě se plácajícího lachtana (Dominick Benedikt). A scénografie, nešťastně obnažující velikost vinohradské scény, hru založenou na intimitě lidských vztahů také do značné míry zrazuje.

Tu a tam ale mezi Haroldem a Maud přece jen probleskne cosi, co komedii už pětadvacet let drží na scéně a co je koncentrované do věty: „Nejdůležitější na světě je nebát se být lidský.“ A to je kvalita, kterou stále potřebujeme. Možná čím dál víc.

Colin Higgins: Harold a Maude

Překlad Alexander Jerie, režie Juraj Deák, scéna David Bazika, kostýmy Sylva Zimula Hanáková. Premiéra 25. června v Divadle na Vinohradech, Praha, psáno z reprízy 29. června

Konec masopustu

Idnes.cz

Masopustní rej potěší, zbytky z Topola už jsou slabší

25. listopadu 2018 11:49

Panuje lezavá zima, havrani krákají, zlověstné maškary pochodují po strništi. Už jsou za humny. Silné obrazy doplněné sugestivní hudbou a zpěvem představil režisér Martin Františák v pražském Divadle na Vinohradech v rámci inscenace českého dramatu *Konec masopustu*.

Autor dnes již klasického dramatu Josef Topol totiž své vesnické podobenství zasadil do padesátých let a doby kolektivizace. Z jeho účelné metafory, kdy masopustní rej ironicky předznamenává nové jezeďácké začátky a se zimou odhazuje vše staré, mrazí i po letech.

Silné maškarní výjevy se však na vinohradské scéně nepodařilo vyrovnat přesvědčivými výkony ve zbytku inscenace. V Topolově textu se totiž krátilo. Nejspíš proto zůstalo na pódiu několik postav a figurek, jejichž motivace není zcela jasná.

Určitý problém představuje i ústřední charakter zarputilého sedláka Krále. Herec Tomáš Pavelka, jakkoli podává vyčerpávající výkon, se na roli zdá být příliš mladý. Vizualně mu chybí ona potřebná zemitost a upravenost, která nad Topolovým hrdinou vytváří onu nedotknutelnou svatozář.

Bohužel slabší chvílku si vybral Marek Cpin, populární scénograf tentokrát zasadil hrdiny dramatu do chladných a holých stěn. Naznačené pokoje se však na velkém vinohradském pódiu docela ztrácejí. Zaujme jen moment, kdy se dvě místnůstky spojí, aby vytvořily interiér hospody. Náhle totiž debatující hosté sedí za přísně oddělenou linií, kdy za Králem zůstává bělostné pozadí, zatímco za sympatizanty s režimem stěna prorezlá. Skvělým tahem však bylo zapojení živé hudby.

Z herců nejvíce zaujme mladý Viktor Javořík ve zmíněné úloze Jindřicha. Těžkou roli podává přesvědčivě a je prá-

voplatným hrdinou kusu, který vinohradské divadlo uvádí symbolicky v rámci stého výročí vzniku Československa.

I přes těch několik výtek je však dobře, že po hře zdejší scéna sáhla. Už jen proto, že je třeba neustále připomínat, že minulé století bylo většinu času spíše smutné než veselé.

Autor: Tomáš Štáštka

Konec masopustu

Divadelni-noviny.cz

Existenciální pocit nekonečného smutku

Divadlo na Vinohradech uvádí jednu z nejslavnějších českých her šedesátých let, *Konec masopustu* Josefa Topola. Domnívala jsem se, že dnes už ji hrát nelze, byť jde o jeden z nejkrásnějších českých textů. Jednak proto, že téma kolektivizace vesnice v padesátých letech je pro většinu dnešního publika naprosto anachronické, a jednak – především – kvůli Topolově básnické dramatické řeči, která se mi zdála těsně spjatá s životním pocitem šedesátých let.

Režiséru Martinu Františákovi se nicméně podařilo potlačit dobovou poplatnost tématu hry (kolektivizace kontra poslední sedlák), aniž by se vydal cestou přímočaré aktualizace jako před sedmi lety J. A. Pitínský v Národním divadle. V inscenaci přesně vyvážil realitu české vesnice padesátých let, do níž však už pronikají tóny městské subkultury let šedesátých s populární hudbou, rádiem, módními džínami – stačí pár taktů twistu, při nichž Marek Lambora v roli Rafaela kroutí boky. Při vesnické tancovačce však opakovaně zazní i pár tónů současné pop music, s jejichž pomocí režisér se skladatelem svět hry nenápadně aktualizují. K tomu přidávají úryvek zakonzervovaného folkloru v podobě živé dechovky, aby vyvolali mrtvolnou atmosféru životní prázdnoty, do níž reálný socialismus dospěl. Scénograf Marek Cpin tento pocit akcentuje takřka prázdným prostorem vesnické hospody, ve které jako by se zastavil čas: proto znásobený scénický motiv hodin. V rámci jevištního světa se tak vrství a prolínají různé časoprostory.

Režisér s herci vyzdvihli také návaznost poválečné doby na tu válečnou, a tedy i všudypřítomnost minulosti a viny s ní spojené. Všem postavám, nejen Věře Zuzany Vejvodové, která se za války zamilovala do Němce, je v přítomné chvíli jejich osud neodvratně předurčen. Tragický osudový podtón do inscenace vnáší maškary. Nejsou pouhými folklorními ozdobami, ale dodávají inscenaci archeotypální dimenzi. Jejich propracovaná choreografie a voicebandový přednes svědčí o inspiraci Lidovou suitou E. F.

Buriana. Masky mají obludnou, přízračnou, často i lascivní podobu a jsou výrazně barevné, na rozdíl od vesměs šedavých civilních šatů vesnických žen a svátečních černobílých obleků jejich protějšků. Husar Daniela Bambase – tedy ten, kdo nese smrt – je záměrně ze všech nejkřiklavější: má na sobě svítivě růžový oblek se skládanou suknicí a vysokou kožešinovou čepicí ve stylu britské královské stráže. I díky maškaram vyniká poetická krása hry, která spočívá v hlubokém existenciálním pocitu nekonečného smutku.

Herci jsou přesní. Cihlár Igora Bareše, Předseda Pavla Rímského ani holič Smrták Petra Rychlého nesklouznou ke karikatuře vesnických figur, naopak si zachovávají ambivalentnost charakteru, kterou v nich doba podpořila, ale také lidskost, na kterou byly doba i režim krátké. Viktor Javořík zcela bez přehánění vystihl dětsky naivního prostáčka Jindřicha, stejně jako Marek Lambora neklidného a zoufalého Rafaela. V prudkých až skoro neurvalých gestech všech postav se zračí neúprosnost doby, která pod povrchem tryskem spěla ke katastrofě. Pouze slovní i celkový fyzický projev Tomáše Pavelky je na ztvárnění tvrdohlavé dominantní postavy posledního sedláka Krále poněkud slabý.

Josef Topol: Konec masopustu

Režie Martin Františák, dramaturgie Jan Vedral, scéna Marek Cpin, kostýmy Eva Jiříková, hudba Matěj Kroupa, pohybová spolupráce Martin Pacek. Premiéra 19. října 2018 (psáno z reprízy 30. října).

Autor: Zuzana Augustová
Publikováno: 11. listopadu 2018

Konec masopustu

lidovky.cz

Praha

Ačkoliv je drama Josefa Topola *Konec masopustu* z roku 1962 v mnohém spjato s dobou svého vzniku, nadčasová linie příběhu z něj činí jeho hru nejuváděnější. Ve vinohradském divadle ji nastudoval režisér Martin Františák, tvůrce s venkovskými kořeny, v nichž souzní s naturelem autora.

Na soukromého zemědělce Františka Krále (Tomáš Pavelka) vyvíjejí funkcionáři obce „kolektivizační“ nátlak, zásadní atak přichází v období připravovaného masopustního veselí. Františkovým sousedům a vrstevníkům Cihlářovi (Igor Bareš) a předsedovi (Pavel Rímský) přijíždí na pomoc ideologický tajemník z okresu (Aleš Procházka), který si chce zároveň ve vsi koupit dům. Útok je veden na několika frontách. Krále zasahuje na nejcitlivějším místě alegorický průvod masopustních masek, v němž rozdávěná tlupa s energickým Husarem (Daniel Bambas) na čele zneužije zemědělcova retardovaného syna Jindřicha (Viktor Javořík). Ten ztělesní Královu smrt, tedy vítězství „pokroku“ nad venkovskou tradicí. O Jindřichovu atraktivní sestru Marii (Markéta Frösslová) jeví zájem mužská omladina, vztah s ní už do jisté míry „rozpracoval“ pražský hejsek Rafael (Marek Lambora) a navrhuje společný odjezd do hlavního města.

Témata lásky a smrti, konzervativní rodičovské výchovy, věrnosti tradicím i škodolibé podlosti jsou kromě zmiňované kolektivizační hrozby obohaceny i o stíny minulosti z druhé světové války. Mistrovsky zkomponovaná tragédie (autorovi bylo pouhých 28 let, když se uskutečnila premiéra kusu v Národním divadle) se ovšem ve vinohradské inscenaci nevyhne některým realizačním problémům.

Bez výrazných hereckých výkonů

O vizuální stránku se postarali špičkoví divadelní výtvarníci, scénograf Marek Cpin a kostymérka Eva Jiřikovská. Veliké jeviště nabízí vždy jen částečný náznak interiéru (hospoda, sednice u Králových, officína), v oné rozprostranělosti prázdnoty cítím záměr, ale v komorních dialogických situacích herci prostor nevyplní a utápějí se v něm. Jiné je

to při zdařilejších výjevech kolektivních, především při dynamickém řádění masek. Inscenace vlastně nepřináší ani mimořádné herecké výkony, většinou jde o solidní standard, také se však objevují kreace vysloveně nevýrazné.

Za problém považuji obsazení některých rolí proti typu protagonistů. Ojedinelé mrazení v zátylku jsem pocítoval u jímavého zpodobení nešťastníka Jindřicha Viktorem Javoříkem, „bodoval“ také Aleš Procházka zdařilou prezentací funkcionářské perfidnosti v partu tajemníka. Do přestávky působilo drama překvapivě staticky, ve druhé části byly zdařile aranžovány především výjevy s masopustními maškarami, nejlépe ta při pokoření soukromého zemědělce Františka.

Ke kladům inscenace počítám hudební vklad Matěje Kroupy, při přípravě finálové tancovačky, která má tragické vyústění, použil nahrávku písně dramatikova též již zesnulého syna Filipa. Myslím, že i toto příbuzenské propojení s pozdravem někam nahoru přispělo k tomu, že šlo o nejsilnější moment inscenace, která jinak zůstala dnes už vlastně klasickému textu leccos dlužna.

Jan Kerbr

Divadelní kritik

Hrobníkova dcera

Hrobníkova dcera. Vánoční příběh trochu jinak

Divadlo na Vinohradech uvedlo v adventním čase hru Viliama Klimáčka *Hrobníkova dcera*, jež rozvíjí téma putování biblického páru Marie a Josefa z pohledu současné společnosti.

sobota 8. prosince 2018, 13:11

Radmila Hrdinová, Právo

Máma, otec, Gábina a Laco žijí v zapadlé horské vesnici, kterou sníh pravidelně odřízne od ostatní civilizace. Otec-hrobník sní svůj malý sen o soukromé firmě, matka, bývalá ruštinářka se stále vřelým vztahem k „velkému bratru“, vyklepává na starém psacím stroji plamenná provolání k lidstvu. Dcera Gabriela upadá občas do transu, v němž se jí zjevují Josef s Marií putující po poušti, k nimž hovoří aramejštinou. A její nápadník Laco, policista a náčelník Karpatských vlků, brání slovenské hory proti neexistující invazi uprchlíků. Do toho nečekaně přichází skutečná dvojice, o níž není jasné, jestli není vtělením svaté rodiny.

Klimáčkova devadesátiminutová hříčka dost přesně a nemilosrdně postihuje současnou společnost přimykající se v nejistotě k nacionalistickým autoritám a vymezující se proti všemu cizímu. Činí tak s humorem i poetickou obrazivostí, ale místy i s poněkud nesnesitelně proklamativní přímočarostí.

Režisér Šimona Dominik netlačí na aktuálnost ani bizarnost Klimáčkova textu, příběh vypráví jako jeden z mnoha, jež se mohly i nemusely stát, a to je jeho inscenace působivější. Opírá se o herecky vyrovnanou čtveřici, z níž největší prostor má Tereza Terberová jako křehká a citlivá Gabriela. Otce v přesně zvolené tragikomické nadsázce hraje Otakar Brousek ml., Matku urputně se držící minulosti Antonie Talacková. Nacionalista Laco je už v textu trochu jednostrunnou karikaturou, z níž o mnoho víc nedostane ani herec Ondřej Kraus, mladá posila vinohradského souboru.

Ve Studiové scéně sleduje vinohradská dramaturgie již několik let chvályhodný cyklus Česká (a slovenská) komorní hra. Klimáčkův adventní apokryf do něj dobře zapa-

dá a snad si z něho diváci odnesou kromě zábavy i mírné znepokojení.

Viliam Klimáček: Hrobníkova dcera (Zjevení)

Překlad Karel Král, režie Šimon Dominik, dramaturgie Barbora Hančilová, scéna Karel Čapek, kostýmy Petra Krčmářová, hudba Jiří Hájek. Česká premiéra 6. prosince ve Studiové scéně Divadla na Vinohradech.

Revizor

Novinky.cz

Revizor s červenými trenýrkami a babišovskou dikcí

Gogolův Revizor zažívá v poslední době svou renesanci. Na předvánoční týden načasovalo jeho premiéru i pražské Divadlo na Vinohradech. Obraz korupcí, úplatkářstvím, arogantní mocí i strachem prolezlé provinční společnosti je brilantní komedií se stále aktuální výpovědí.

čtvrtek 20. prosince 2018, 11:25
Radmila Hrdinová, Právo

Právě na ni sází vinohradská inscenace režiséra a uměleckého šéfa souboru Juraje Deáka. Bohužel tak činí s až urputnou názorností.

Inscenaci otevírá scéna divokého mejdanu jak ze Sorokinova Dnu opričnika, střižená ale spíše podle vzoru filmového Mrazíka. To, že se hraje o dnešku, se zdůrazňuje jak prvoplánovými narážkami na Kreml či „Velkou říjnou“, tak i dalšími signály vysílanými do hlediště, jako jsou rudé trenýrky a babišovská dikce Hejtmana. A kdo by ještě nechápal, po přečtení v programu článek Proč dnes hrát Revizora dramaturga Vladimíra Čepka, pochopí.

Stejně urputně se útočí i na divákovu bránci, a to expresivním přehráváním, mlácením o podlahu, lechtivými narážkami až po ono nahé pozadí vystrčené do hlediště po slibně naznačené Chlestakovově souloži s Marjou, se zájmem sledované Hejtmanem i jeho ženou.

Při vši té snaze o aktualizaci a zábavnost není skoro divu, že na hereckou a režijní vynalézavost už moc energie nezbylo. Ondřej Brousek by jistě dokázal dát Chlestakovovi víc než jen podobu hejska okresního formátu, stejně jako Aleš Procházka bezostyšnému a natvrdlému Hejtmanovi. Gogolovská galerie okresních činníků působí spíš jako sbor, jen v úplatkářské scéně se rozvine charakteristika jednotlivých typů v krátkých pohybových etudách.

Vinohradský divák se ale baví a tleská finesám Gogolova textu se stejným nadšením jako nahé zadníci. A není

pochyb, že i tento pokleslý Revizor se stane repertoárovou trvalkou. Jen pár pamětníkům se možná zasteskne po dávných Pistoriových a Pavličkových Vinohradech s hereckými osobnostmi a režijními finesami, jež se obešly bez zbytečné podbízivosti.

Nikolaj Vasiljevič Gogol: Revizor

Překlad Zdeněk Mahler, úprava a režie Juraj Deák, scéna David Bazika, kostýmy Jana Hauskrechtová. Premiéra 19. prosince v Divadle na Vinohradech, Praha

Revizor

Satira explicitní a skrytá

Gogolova satirická komedie Revizor se na repertoáru divadel sice objevuje s železnou pravidelností, ale vývoj české politiky zájem inscenátorů zřejmě ještě podnítil: na sklonku loňského roku jej nasadily hned dvě scény, a to Městské divadlo Mladá Boleslav v režii hostujícího Štěpána Pácla a Divadlo na Vinohradech v interpretaci uměleckého šéfa Juraje Deáka. Do konce sezony přibude ještě verze Davida Drábka v Městských divadlech pražských.

Deákova komedie aspiruje i přes ulitý vizuál odkazující k ruskému nevkusu à la film Mrazík (pompézní, halucinogenně květovaná scéna a – zejména ženské – kostýmy evokující matřošky) na aktuální politickou satiru komentující tuzemskou situaci. Hrabivého, úplatného Hejtmana připodobňuje jeho představitel Aleš Procházka k současnému předsedovi vlády, a to občasnými citacemi jeho výroků, místy i dikcí. Z podobného soudku jsou rudé trenky, v nichž se pohybuje většinu druhého dějství, jen odkazují ještě o stupínek výš. Procházka rozhodně vytváří nejkonzentrovější kreaci večera. Hloupost a podlézavost se v Hejtmanovi mísí se zlovolnou mocichtivostí zpečetěnou obřím führerovským plakátem nad hlavami obdivovatelů (z dlaní mu prýští světlo jako prorokovi). Ostatní prohnání úředníci tvoří spíše jakýsi sbor přísluhovačů a v Hejtmanově stínu stojí i sám domnělý revizor Chlestakov Ondřeje Brouska. Režijně-dramaturgická koncepce bohužel talentovaného herce uvěznila v nevnalézavém typu prospěchářského hejska, jehož nadutost vzroste s obdrženími úplatky tak, že si bez skrupulí donese Hejtmanovu zdrženlivou dcerunku přímo do postele, přičemž rodiče nenápadně nakukují za závěs a tetelí se blahem.

Pojmout Revizora jako nezaobalenou kritiku českého politického rybníčku je samozřejmě řešení zcela legitimní, ačkoliv mám pocit, že na Vinohradech si počínají až příliš prvoplánově. Ikonické hlášky a skutky našeho vrcholného politického dua už jsem viděla na divadle zrecyklovat tolikrát, že to dávno ztratilo punc objevnosti. Tvůrci navíc pokus o břitkou satiru rozmělnují přizemním humorem, vypomáhají si například nahatým zadkem nebo rozcinkanou taškou na kolečkách, z níž Poštministr

Václava Vydry vytahuje jedno pivo za druhým. Podbízivost nakonec hraje prim.

Pácl nepodniká tak přímočarý útok na diváckou bránci. Vytváří hravou grotesku, některé výstupy se dokonce přibližují promyšleným gagům z klauniády nebo z Chaplina: když Martin Hrubý jako Soudce předá úplatek, strachy se vrhne z okna, načež kousek ze setrvačnosti několikrát zopakuje, celý šokovaný, že revizor „bere“. I další úplatkářské etudy jsou podobně zdařilé a spolu s mazaným majstrštykem sluhy Osipa (Petr Bucháček), v němž z hejtmanovy rodiny bezostyšně tahá jednu bankovku za druhou, a nedůvěřivým „ořukáváním“ Hejtmana (Petr Mikeska) s Chlestakovem (Milan Ligač) patří k nejpamätnějších momentům.

Zásadní klad Páclovy inscenace ovšem spatřuji v tom, že figury ztvárněné mladoboleslavským souborem nepůsobí pouze jako chladně vykalkulované odstrašující příklady, kterým se je nutné škodolibě vysmát – jde o nešťastníky, kteří se až dojemně plácají ve své malosti. Jednání Ligačova Chlestakova řídí především strach, že nedostojí nárokům svého otce, nikoliv rafinovaná vypočítavost. K smrti vyhládlý mladíček prostě neví kudy kam, a když se mu parta omezených úředníků přijde podbízet, začne z nouze hrát s nimi. Do Hejtmanovy dcery se přitom skutečně zamiluje, zřejmě i díky okouzující dětské bezelstnosti, se kterou Marja ve výsostně komické intepretaci Lucie Končokové servíruje pokryteckým dospělým nepřijemné pravdy. Pácl v Revizorovi vlastně nachází generační téma: mladí snad ještě mají nepatrnou naději, zatímco jejich rodiče už jsou nenávratně prolezlí hamounstvím a řevnivostí. I mladobo-

Recenze

leslavského Revizora lze koneckonců vnímat jako společenskou satiru, která je o to přesvědčivější, že se nespokojuje s očividným: rozpadající se provinční maloměsto, v němž lídrům čouhá sláma z bot a špatnost vyvěrá z všeobecné přízemnosti, se mi jeví jako méně schematická metafora dneška než proruský palác, v němž vládne autokrat v rudých trenkách. Ačkoliv obojí spolu zřejmě souvisí.

Divadlo na Vinohradech

Nikolaj Vasiljevič Gogol: Revizor

Překlad Zdeněk Mahler, režie a úprava Juraj Deák, dramaturgie Vladimír Čepek, hudba Ondřej Brousek, scéna David Bazika, kostýmy Jana Hauskrechtová, pohybová spolupráce Martin Pacek. Premiéra 19. prosince 2018.

Městské divadlo Mladá Boleslav

Nikolaj Vasiljevič Gogol: Revizor

Překlad Zdeněk Mahler, režie Štěpán Pácl, dramaturgie Lenka Smrčková, scéna Pavla Kamanová, kostýmy Alena Dziarnovich, hudba Jakub Kudláč. Premiéra 14. prosince 2018.

Autor: Petra Zachatá

Publikováno: 3. února 2019

Výběr napište řediteli

23. 01. 2018 | Jana Česlíková

Dobrý den,

byla jsem teď v sobotu v Divadle na Vinohradech na představení PEER GYNT. Přijela jsem kvůli tomu z Ostravy, přestože u nás měl Peer Gynt premiéru před týdnem. Byla jsem doslova uchválena. Musíte vědět, jak úžasné představení to je. Tři hodiny silných emocí, výkony všech herců, hudba, výprava, bylo to nádherné. Děkuji DnV za takové nastudování!

Jana Česlíková

24. 01. 2018 | Jakub Kadlec

Vážený pane řediteli,

v posledním půlroce jsem byl v Divadle na Vinohradech dvakrát a rád bych poskytl zpětnou vazbu, protože to byl vždy velký zážitek. V říjnu jsem zhlédl představení Periferie, které ve mně zanechalo opravdu hluboký dojem a také jsem díky němu objevil, přiznám se, mně dosud neznámého dramatika Františka Langera. Moc se mi líbila nápaditá výprava, obdivoval jsem skvělé taneční výkony a samozřejmě i všechny herecké výkony. Dále jsem byl včera na představení Čarodějky ze Salemu, které se mi také velmi líbilo. Těší mě, že se hrají takovéto hodnotné hry – je to záslužná práce a rád bych za to celému divadlu a všem hercům poděkoval a popřál mnoho spokojených diváků! Rád bych se ještě na závěr zeptal, zdali se do budoucna nechystá uvedení některé z Čechovových her, například Tří sester? Děkuji.

S pozdravem Jakub Kadlec

15. 02. 2018 | Květa Rauchová

Vážený pane řediteli,

právě jsem se vrátila z generálky Ifigenie v Aulidě a musím poděkovat za hluboký divadelní zážitek. Soudobé kostýmy

ani nevšední scéna mne nerušily, strhující děj ztvárněný režisérem Čičvákem a úžasné herecké výkony všech účinkujících (zejm. K. Brožová, V. Vydra) předčily veškerá má očekávání. Blahopřeji! Měla jsem silné nutkání při závěrečném potlesku ve stoje křičet BRAVO!, ale za mnou stála kamera natáčející představení, nechtěla jsem rušit. Všem zúčastněným patří velký dík. Mohu srovnávat, chodím často do divadel, a díky mé kamarádce Dáše Průšové z provozu divadla Na Vinohradech, jsem za poslední roky viděla všechny generálky (i večery bez líčidel). Ne všechna vaše představení mne zaujala, ale co si vzpomínám, tak nadšená jsem byla též z Hašlera, Amadea, Její pastorkyně, Lva v zimě, naopak se mi nelíbila Láska na Krymu, Caligula, Dvojitý agent, kde jsem se zcela ztratila v ději :-). Zdravím a přeji mnoho úspěšných repríz Ifigenie.

Květa Rauchová

07. 03. 2018 | Dr. Jaroslav Hrdlička

Vážený přítelé,

včera jsem shlédl vašeho Peer Gynta a velmi mne potěšil. Je to hodně těžké divadlo, ale vám se to společně podařilo. Určitě si na ně zajdu ještě jednou. Je úžasná i ta tradice po sto letech. A před sto lety v společenské situaci v níž se Gynt hrál šlo o velkou událost.

Dr. Jaroslav Hrdlička

29. 05. 2018 | Alena Nováková

Dobrý den, pane řediteli.

Prostě MUSÍM alespoň stručně reagovat na včerejší krásné představení „Harold a Maude“. Byl to opět velký zážitek!! Děkuji všem za herecké výkony – především paní Maciuchové a panu Adamczykovi. Děkuji za výběr hry a panu Deákovi za režii. Představení se mi moc líbilo a hlavně mile pohladilo po duši. Ještě jednou díky, díky, díky všem! Těším se na další nová představení a klubová setkání...

Zdraví Vás vaše věrná divačka Alena Nováková

27. 06. 2018 | Vladimíra Urbanová

Vážený pane řediteli,

ráda bych Vám touto cestou poděkovala za krásný zážitek z představení Sňatky z rozumu. V rámci svého zaměstnání organizuji zájezdy do divadel a celkem často a hlavně rádi jezdíme do vinohradského divadla. Minulý pátek považuji za opravdu zdařilé zakončení našich zájezdů před divadelními prázdninami, od řady účastníků mám velmi kladné odezvy. Pro mě osobně jsou Sňatky z rozumu srdeční záležitostí, takže když jsem titul objevila v nabídce divadla, neváhala jsem a představení objednala rovnou pro celý zájezd. A bylo to dobré rozhodnutí. Do divadla jsem jela s velkým očekáváním, jak tak rozsáhlé téma zpracujete v časově omezeném prostoru divadla. Velmi se vám to povedlo, skvělé herecké výkony, výstižná scéna pro jednotlivé situace... já osobně jsem si představení neskutečně užila a z divadla jsem odcházela maximálně spokojená. Navíc jsem si odnesla i podepsaný program od Sabiny Rojkové jako takovou malou radost nad rámec celého večera. Takže velký dík Vám za výběr představení, všem účinkujícím za jejich skvělé výkony a samozřejmě i všem, kteří nejsou vidět, ale mají na celkovém dojmu z představení velký podíl. Přeji Vám klidné a vydařené prázdniny a šťastnou ruku pro výběr takto skvělých představení.

Vladka Urbanová

23. 09. 2018 | PhDr. Roman Ráž

Vážený pane řediteli,

rád bych Vám, vaší dramaturgii i celému uměleckému souboru poděkoval za výraznou a velmi působivou inscenaci Sňatky z rozumu, kterou jsem měl možnost navštívit ve čtvrtek 20.9.2018 ve vašem divadle. Zdramatizovat pro divadlo rozsáhlý Neffův román byla nepochybně nesmírně náročná tvůrčí práce, vyžadující mimo talent a velké úsilí i odvahu zpřítomnit toto téma dnešnímu publiku. Janu Vedralovi se to podařilo dynamickými krátkými obrazy, zarámovanými vtipným prologem a epilogem, jimiž hru zaktualizoval. Usnadnil tak konfrontaci zrodu naší novo-

dobé společnosti 19. století s dneškem. Klobouk dolů! Inscenace Radovana Lipuse vyniká nápaditostí a vyrovnanými hereckými výkony na pozadí funkční náznakové scény s efektním světelným designem. Pozoruhodně omlazený herecký soubor, jehož počet ve sborových scénách na jevišti je úctyhodný, zaručuje atraktivní podívanou i méně náročnému divákovi. Nepíši recenzi, nebudu se tedy zabývat jednotlivými hereckými výkony, zdůrazním jen přesnost, s níž herci zvládali mnohdy dost náročnou aranžmá jednotlivých výstupů. Inscenace si udrží až do konce skvělý rytmus a určitě patří k tomu nejlepšímu, co se na prknech vašeho divadla právě hraje. V roce stého výročí vzniku naší republiky je navíc působivým příspěvkem k uvědomění si z čeho a jak jsem se zrodili a jak jsme se s odkazem našich předků vyrovnali.

Roman Ráž, spisovatel

25. 10. 2018 | Ilona Psohlavcová

Hezký večer pane Töpfer,

Konec Masopustu byl hluboký zážitek. Herci skvělí, vše skvělé! Scéna, kostýmy, masky, práce osvětlovačů, prostě vše. No a tak půjdu ještě jednou :-), zakoupila jsem lístky i pro své přátele na listopadové představení. Také bych se Vám ráda omluvila, pozdě jsem si uvědomila, že jsem Vám na začátku setkání a přípitku zřejmě skočila do řeči, byla jsem nadšená a silně to pro mě opravdu bylo.

Mějte se krásně, zdraví Ilona Psohlavcová.

01. 11. 2018 | Nataša Králová

Vážený pane řediteli,

v sobotu 27. října 2018 jsme měli my, diváci z Chrustenic, to potěšení a čest, že představení Ullity se hrálo v Studiové scéně v jinak nezvykle tichém divadle jen pro nás. Zážitek to byl skvělý, herci podali opět fantastický výkon, slečna Jana Kotrbatá dokonce vmontovala Chrustenice do dialogu... byli jsme nadšení. Po představení jsme se ještě kra-

tince s herečkami a herci setkali a poděkovali jim, protože nejen díky jejich souhlasu se představení nasadilo. Tady bych ráda vyzdvihla spolupráci s paní Dagmar Průšovou z obchodního oddělení, která se maximálně věnuje našim požadavkům a pomáhá mi ve všech směrech. Pane řediteli, ještě jednou skládám poklonu všem, máte za sebou úžasné lidi, a moc děkuji za všechny diváky z Chrustenic.

Nataša Králová Obecní úřad Chrustenice

01. 11. 2018 | Ivana Mazourková

Dobrý večer, pane řediteli,

chci Vám poděkovat za skvostně zpracované drama Ifigenie v Aulidě. Trošku jsem se podle obrázků kostýmů obávala, ale naprosto zbytečně. Hra byla úchvatná, výkony herců mě „přikovaly“ do křesla a s Klytaimnéstrou v podání Kateřiny Brožové jsem trpěla tak, jako by její bolest byla opravdová. Škoda, že jsem neměla odvalu vykřiknout bravo!, protože její výkon by si to skutečně zasloužil. A také velice oceňuji krásnou hudbu a zpěv Chalkidských žen. Prostě jsem nadšená a půjdu zas, byť drama jinak příliš nevyhledávám.

Pěkný podzim vám všem. Ivana Mazourková

29. 12. 2018 | Hana Radoňská

Dobrý den, pane řediteli

v pátek 28. 12. 2018 jsem navštívila představení „Revizor“ a byla jsem opět unesena výkony všech herců, zvláště pana Aleše Procházky a pana Ondřeje Brouska. Toto představení bylo opět úžasné a i setkání se členy Klubu DnV bylo vynikající. Už nyní se těším na další představení. Přeji Vám všechno nejlepší v Novém roce, hodně zdraví a štěstí.

Hanka

Rozbor činnosti a hospodaření za rok 2018

I. Rozbor činnosti

Rok 2018 byl druhým rokem, kdy Divadlo na Vinohradech realizovalo svůj program velké činohry v podmínkách výrazně omezených havarijním výměrem, vydaným na jevištní technologie v roce 2016.

Účinnost havarijního výměru zabránila od svého vydání roku 2016 částečně a s účinností od 1. 7. 2017 zcela využití jevištní technologií, kterými bylo divadlo vybaveno roku 1927 (!!!) a které jsou již neopravitelné. Žádost o posouzení stavu technologií tzv. „jevištních stolů“ a rizik pro bezpečnost práce s nimi byla nezbytnou součástí přípravy záměru rekonstrukce DnV, o níž současné vedení jedná již od roku 2013.

Příprava na rekonstrukci byla také jedním z hlavních úkolů vedení divadla v roce 2018.

Havarijní stav jevištních technologií, celková vybydlenost zejména zákulisí divadla a chátrání interiéru divácké části divadla je problémem, který ředitel Töpfer a vedení divadla zdědilo po svých předchůdcích a ihned ho začalo řešit. Zatímco ostatní nadzemní divadelní budovy v Praze (ND, Státní opera, Stavovské divadlo, Divadlo v Dlouhé, Hudební divadlo Karlín, Švandovo divadlo, Divadlo pod Palmovkou) byly již – některé opakovaně – modernizovány, poslední větší modernizace budovy DnV se uskutečnila roku 1973. Podíl města na zanedbání údržby a rozvoje budovy v majetku hl. m. Prahy uznala i obě předchozí vedení města. Věříme, že podpora obtížné generální rekonstrukci divadla, která je nyní již do značné míry připravena, bude i nadále pokračovat. Zavření technologicky havarovaného městského divadla, které odvracíme invenční prací s velmi limitovanými možnostmi využití moderních prostředků scénického výrazu, by jistě nebylo dobrou vizitkou všech vedení města po roce 1989 a přiřadilo by se k jiným položkám zanedbané a havarijní městské infrastruktury. Je přitom reálné, že při dostatečné podpoře a nezdržování rozhodovacích procesů by mohla být rekonstrukce započata a v optimálním případě i dokončena v tomto volebním období.

Nezbytnost kompenzovat alespoň částečně nefunkčnost scénické mašinerie divadla vedla roku 2018 ke zvýšeným nákladům na výrobu dekorací nových inscenací.

Problémy provozu v nouzovém stavu se podařilo vedení divadla a všem jeho uměleckým, technickým a administrativním pracovníkům zvládnout tak, že rok 2018 uzavíráme s mírně zvýšeným počtem diváků (117 000 na domácích produkcích vlastního souboru + cca 3000 na zájezdech + dalších cca 20 000 návštěvníků budovy na představeních hostujících souborů), zvýšenou návštěvností vlastních představení (79,66%) a s vyššími vlastními tržbami oproti roku 2017.

Divadlo na Vinohradech odehrálo vlastním souborem 306 představení (z toho 73 na studiové scéně) a 5 představení na zájezdech. Premiérováno bylo 7 inscenací (z toho 2 studiové), derniérováno 7 inscenací (z toho 3 studiové).

V roce 2018 byl již plně uskutečněn program divadla velké činohry. Po rozsáhlé personální obměně se stabilizoval jak umělecký soubor, tak okruh jeho stálých spolupracovníků. Soubor je nyní schopen realizovat náročné interpretační činoherní úkoly v širokém žánrově stylovém spektru.

Stabilizováno bylo i publikum a zastavil se úpadek diváckého zájmu v přelomu první a druhé dekady, kompenzovaný ze strany tehdejšího vedení divadla uváděním muzikálových produkcí a zdivadelněných filmových a televizních scénářů. Velmi dobře funguje klub diváků Divadla na Vinohradech, abonentní skupiny, nové moderní formy marketingu a internetového prodeje vstupenek i dalších produktů. Většímu diváckému zájmu se stejně jako ve více než stoleté historii divadla, těší tituly rekreativní, ale i náročnější tituly českého a světového repertoáru. I studiové inscenace našly své publikum. S velkým ohlasem se setkávají dopolední představení pro mládež, realizované díky sponzorské podpoře ČEPSu.

Repertoár divadla je stabilizovaný, na hlavní scéně má naše publikum v běžném hracím měsíci na výběr z cca 15 inscenací, na studiové scéně pak 4 až 5 inscenací z dlouhodobě rozvíjeného programu Komorní česká a slovenská hra.

V roce 2018 jsme uzavřeli sto desátou jubilejní sezonu inscenací původní jevištní adaptace Neffových Sňatků

z rozumu; nastudování je věnováno zakladatelským generacím moderní české společnosti, zvláště pak Královských Vinohrad a budovatelům jejich divadla. (Budova DnV je mimochodem poslední nadzemní divadelní budovou v Praze, projektovanou a postavenou pro divadelní účely. Za dalších 110 let se hlavní město k vybudování další takové scény neodhodlalo, pomíneme-li Novou scénu ND, původně stavěnou jako kancelářský objekt)

Ke stému výročí vzniku republiky jsme nastudovali reprezentativní českou hru Josefa Topola Konec masopustu a v české premiéře studiové hru slovenského dramatika V. Klimáčka Hrobníkova dcera (Zjevení). Repertoár činoherní světové klasiky jsme obohatili o inscenaci Euripidovy tragédie Ifigénie v Aulidě a o Gogolovu komedii Revizor. Ve studiu jsme uvedli hru o problémech generace mileniálů Uility (Magdaena Frydrych Gregorová), repertoárovou nabídku rozšířila i romantická komedie C. Higgins Harold a Maude.

V jubilejním říjnu jsme měli na repertoáru čtyři inscenace českých textů na hlavní scéně (Preissova – Její pastorkyňa, Langer – Periferie, Neff – Sňatky z rozumu, Topol – Konec masopustu) a čtyři inscenace na studiové scéně (Landovský – Hodinový hoteliér, Procházka – Ucho, Lagronová – Nikdy, Frydrych Gregorová – Uility.) Ve vší skromnosti se domníváme, že zájmem o udržování české divadelní a dramatické tradice, její novou recepci a interpretaci, jinak řečeno – o českou „dramatickou mateřštinu“, je naše činnost v kontextu českého divadla naprosto výjimečná.

Současné vedení divadla realizuje svůj program velké činohry, udržující kulturní kontinuitu českého dramatu a divadla, péči o ansámbl jako nezaměnitelnou kulturní hodnotu a tvůrčí potenciál, o repertoár a jeho z osvícenského konceptu nově uchopené vzdělávací, hodnotové, kulturotvorné a rekreativní složky a je připraveno dokončit i svůj závazek odevzdat po rekonstrukci další tvůrčí generaci umělecky a divácky stabilizovanou, modernizovanou a reprezentativní městskou činoherní ansámblou a repertoárovou scénu.

II. Komentář k rozboru hospodaření za rok 2018

1. Úvod

Výsledkem hospodaření Divadla na Vinohradech v roce 2018 je ztráta ve výši 1 207,2 tis. Kč v hlavní činnosti a zisk z doplňkové činnosti činí 1.867,5 tis. Kč. Celkový výsledek hospodaření HČ a DČ činí 660,3 tis. Kč.

Schválený neinvestiční příspěvek činil 80.633,7 tis. Kč z toho limit na platy 56 906 tis. Kč.

Úpravy rozpočtu:
RHMP č. 956 z 24.4.2018 – (odměňování ředitelů PO) + 98,5 tis. Kč, limit na platy +72,4 tis. Kč

Upravený neinvestiční příspěvek na rok 2018 činil 80 732,2 tis. Kč, limit na platy 56 978,5 tis. Kč.

Zdůvodnění zhoršeného hospodářského výsledku

V roce 2018 zásadně ovlivnily provoz a hospodářský výsledek divadla tyto faktory:

1) Havarijní stav jevištní technologie DnV

Havarijní stav jevištních technologií a zejména zákaz používání jevištních stolů stojí jednoznačně za zhoršeným hospodářským výsledkem divadla v hlavní činnosti. V roce 2018 jsme vyrobili 7 nových inscenací, z toho 5 na velkou scénu a 2 na scénu studiovou. V tabulce níže je vidět rozdíl mezi náklady na výrobu inscenací v roce 2017 oproti roku 2018. Rozdíl činí 1 428 tis. Kč, o tuto částku byly náklady v roce 2018 vyšší. Navíc jsme vyrobili v loňském roce o jednu inscenaci na studiovou scénu více, protože to vyžadovaly provozní potřeby.

Porovnání počtu premiér a nákladů na výrobu inscenací v letech 2017 a 2018:

Rok	Premiéry sál	Premiéry studio	Věcné náklady
2017	5	1	1 907 000
2018	5	2	3 335 800

Rozbor činnosti a hospodaření za rok 2018

Náklady na výrobu inscenací se zvýšily po tom, co jsme na základě havarijního výměru museli zastavit používání jevištních stolů od 1. 9. 2017. Všechny 5 nově vyrobených inscenací v roce 2018 se již muselo obejít i bez částečného využití této technologie. Výroba kulís je nyní náročnější jak na spotřebu materiálu tak i na čas a náklady na práci při výrobě dekorací. Absence pohyblivé a variabilní jevištní technologie musí být kompenzována invencí a zajímavým řešením kulís (dekorace je statická a postavená v rovině jeviště).

I přesto jsme zachovali počet nově vyrobených inscenací na velkou scénu, protože jsme počítali s tím, že případné zvýšené náklady na výrobu jsme schopni pokrýt ziskem z hospodářské činnosti.

2) Charakter nových premiér v roce 2018

V roce 2018 jsme uzavřeli 110. jubilejní sezonu inscenací původní jevištní adaptace Neffových „Sňatků z rozumu“, její nastudování je věnováno zakladatelským generacím moderní české společnosti, zvláště pak Královských Vinohrad a budovatelům našeho divadla.

Ke stému výročí vzniku republiky jsme zvolili reprezentativní českou hru Josefa Topola „Konec masopustu“ a v české premiéře hru slovenského dramatika V. Klimáčka „Hrobnikova dcera“, která je určena pro studiovou scénu. Repertoár činoherní světové klasiky v DnV jsme obohatili o inscenaci Euripidovy tragédie „Ifigenie v Aulidě“ a o Gogolovu komedii „Revizor“. Ve studiu jsme uvedli hru o problémech generace mileniálů „Ulity“ autorky M. Frydrych Gregorové, repertoárovou nabídku rozšířila i romantická komedie C. Higinse „Harold a Maude“. Zejména první dvě z jmenovaných inscenací, které jsme uvedli v souvislosti se 110. výročím založení divadla a ke stému výročí vzniku republiky, jsou velké divadelní fresky s velmi početným hereckým obsazením, což má za následek zvýšení nákladové položky ostatní osobní náklady oproti plánované výši.

Vývoj hospodaření divadla je stabilizovaný, neboť jsme dosáhli lepších výsledků v tržbách za vstupenky i ostatních výnosech, zlepšily se i výkonové ukazatele návštěvnosti a tržebnosti. Mírné snížení počtu odehraných

inscenací vycházelo z provozních potřeb divadla. Udržíme hospodaření divadla v rovnováze a zároveň pokračujeme v plnění uměleckého směřování divadla dle vytýčené strategie. Potvrzuje se tím příznivý vývoj Divadla na Vinohradech v kontextu s novou strategií fungování divadla, kterou nastolilo nové vedení divadla v roce 2012.

2. Hlavní činnost

Hospodářským výsledkem hlavní činnosti je ztráta ve výši 1 207,2 tis. Kč. Plánované výnosy jsme splnili na 98,4% k UR, z toho vstupné na vlastní scéně na 98,2% k UR, vstupné ze zájezdů na 72,5 % k SR a ostatní výnosy na 98,6% k SR. Náklady v roce 2018 dosáhly 101,6% k SR.

Celkově jsme v roce 2018 vyrobili 5 inscenací pro velkou scénu a 2 hry pro studiovou scénu. Kromě toho jsme uspořádali 7 oblíbených besed – „Večerů bez líčidel“ s herci Divadla na Vinohradech.

Další naší aktivitou bylo zorganizování 4 přednášek, na témata vztahující se k našim novým inscenacím.

Ukazatel návštěvnosti měl v roce 2017 hodnotu 76%, v roce 2018 dosáhla návštěvnost 79,7%, nastalo tedy zlepšení o 3,7%. V roce 2018 jsme dosáhli celkové tržebnosti 74,6% oproti 72% v loňském roce. Celkově jsme odehráli na vlastní scéně 306 představení oproti 313 v roce 2017 (provozní důvody).

Výnosy

V roce 2018 jsme dosáhli díky zlepšené návštěvnosti vyšších výnosů z prodeje vstupenek i přes nižší počet odehraných představení na vlastní scéně. Oproti roku 2017 vzrostly i celkové výnosy divadla.

Následující tabulka ukazuje strukturu výnosů z HČ v roce 2018:

Účet	Druh výnosu	Částka (tis. Kč)
602.0320	Tržba z vlastních představení	32 382
602.032	Tržba zájezdy	510
602.0322	Členské příspěvky Klubu diváků	47,9
602.0326	Půjčovní-kukátka	5,3
604.0310	Prodej programů	825,3
648.0413	Převod z IF na opravy	600,3
648.0414	Čerpání z fondu odměn	800
649.0380	Použití RF - účelové dary	700
649.0380	Ostatní výnosy	460,5
Celkem		36 331,3

Náklady

Většina nákladových položek nepřekročila upravený rozpočet roku 2018. Plánovanou výši jsme přesáhli pouze v položkách drobného dlouhodobého majetku (převážně výroba inscenací) a ostatních osobních nákladů. Nárůst těchto položek je zdůvodněn v úvodu tohoto rozboru. Souvisí s náročností výroby inscenací při zákazu používání jevištních technologií a s charakterem nových premiér v roce 2018.

Osobní náklady

Limit prostředků na platy jsme nedočetli, tento ukazatel jsme splnili na 99,5%. Limit počtu pracovníků rovněž nebyl překročen. Čerpali jsme 800 tis. Kč z fondu odměn na základě usnesení RHMP 3135 ze dne 12. 12. 2018.

Odpisy

Schválený příspěvek na odpisy ve výši 4 251 tis. Kč jsme nedočetli o 14 tis. Kč.

3. Doplňková činnost

V doplňkové činnosti jsme dosáhli zisku ve výši 1.867 tis. Kč. Plánované výnosy jsme výrazně překročili, neboť se nám podařilo sjednat 30 pronájmů divadelního sálu (v roce 2017 to bylo 17 pronájmů) a zároveň v DnV proběhlo 3 denní natáčení filmu zahraniční produkce. Plánované náklady jsme samozřejmě díky většímu počtu pronájmů překročili úměrně tomuto nárůstu.

Výnosy z doplňkové činnosti tvoří především příjmy z pronájmu sálu a ostatních prostor.

Struktura výnosů doplňkové činnosti:

Účet	Druh výnosu	Částka (tis. Kč)
602.0004	Služby pro nájemce	465,8
603.0011	Tržby pronájem DHM	75
603.0014	Pronájem nebytových prostor	1 379,6
603.0016	Pronájem divadelního sálu	2 230
604.0090	Prodej zboží	32,6
602.0010	Ostatní výnosy	0
Celkem		4 183

4. Kapitálové výdaje

V roce 2018 pokračovala akce ORG: 43429 „Modernizace zařízení scénické divadelní techniky“. V rámci realizace této akce proběhlo v roce 2018 VZ na dodavatele projektu, který bude zpracován dle schválené studie. Vítězem výběrového řízení se stala firma GradiorTech s.r.o. a zakázka je vysoutěžena na cenu 9.205 tis. Kč.

V roce 2018 byla zahájena realizace akce ORG: 43429 „Celková rekonstrukce budovy DnV“. V rámci této akce bylo vypsáno VZ na tyto průzkumy budovy:

- Stavebně-technický průzkum budovy DnV
- Stavebně-historický průzkum budovy DnV
- Evidence historicky cenných prvků a jejich pasportizace

Během roku 2018 byl vypracován investiční záměr k této akci a studie jeho proveditelnosti. Přehled o IT a jeho čerpání obsahuje rozborová tabulka č. 3.

5. Sponzoři divadla

Divadlo na Vinohradech obdrželo v roce 2018 následující účelové sponzorské dary:

Čeps a.s. — účel: podpora představení pro studenty 700 tis. Kč

**Rozbor činnosti a hospodaření
za rok 2018**

Tyto prostředky jsme čerpali v souladu s účelem jejich darování.

V Praze dne 4. 2. 2019

Zprávu schválil:

doc. MgA. Tomáš Töpfer
ředitel DnV

Rozbor hospodaření za rok 2018

Hlavní činnost

	Schv. rozp. 2018	Uprav. rozp. k 31. 12. 2018	Skutečnost k 31. 12. 2018	% plnění k UR	Skutečnost k 31. 12. 2017
VÝNOSY celkem (mimo účet 672)	36 000,0	36 900,0	36 331,3	98,4	33 551,3
z toho: ze vstupného na vl. scéně	33 676,0	32 959,0	32 382,0	98,2	31 739,6
ze spolupořadatelství	0,0	0,0	0,0	0	0,0
ze zájezdů	500,0	500,0	510,0	102	290,0
ostatní výnosy	1 824,0	3 441,0	3 439,3	99,9	1 521,7
NÁKLADY celkem	116 633,7	117 632,2	118 270,7	100,5	117 055,5
z toho vybrané položky					
Spotřebované nákupy — z toho:	9 000,0	6 530,0	6 520,3	99,8	9 538,6
spotřeba materiálu (501)	5 000,0	5 340,0	5 333,0	99,8	4 848,2
spotřeba energie (502)	3 500,0	3 116,0	3 114,0	99,9	3 776,8
Služby — z toho:	22 000,0	21 311,0	21 256,4	99,7	23 920,8
opravy a udržování (511)	750,0	1 908,0	1 906,0	99,8	1 557,2
cestovné (512)	30,0	99,0	99,0	100	29,3
náklady na reprezentaci (513)	50,0	179,0	178,0	99,4	365,0
nájemné a služby (nebyt. prost.) (518)	390,0	258,0	258,0	100	386,0
úklid (518)	200,0	172,0	172,0	100	225,0
výkony spojů (518)	625,0	696,0	655,0	94,1	621,0
honoráře exter. umělců (518)	3 600,0	3 947,0	3 946,0	99,9	4 135,0
tantiémy (518)	8 400,0	7 624,0	7 624,0	100	9 002,0
propagace (518)	4 017,0	2 410,0	2 410,0	100	3 094,0
Osobní náklady — z toho:	79 394,1	83 271,4	83 359,0	100,1	74 167,0
prosředky na platy (521 030x)	56 906,1	57 778,5	57 502,0	99,5	51 291,2
ostatní osobní náklady (521 031x)	984,9	2 584,9	2 841,8	109,9	2 290,6
zákonně soc. poj. ištění (524)	19 348,0	20 400,1	20 371,7	99,8	18 076,9
zák. soc. náklady — FKSP(527 030x)	1 865,1	2 187,9	2 206,7	100,8	2 126,5
Daně a poplatky (53x)	4,0	3,0	3,0	100	4,5
Ostatní náklady — z toho:	615,4	296,9	308,5	103,9	1 932,6
sml. pokuty a úroky z prodlení (541)	0,0	2,0	1,5	75	0,0
jiné pokuty a penále (542)	0,0	1,5	1,4	93,3	3,4
manka a škody (547)	0,0	-124,3	-124,3	100	598,9
Odpisy dlouhodobého majetku	4 251,0	4 251,0	4 237,0	99,6	4 330,0
z dotace hl. m. P. — zdroj 416 (551 03xx — 08xx)	4 251,0	4 251,0	4 237,0	99,6	4 330,0
ze stát. dotace a zahraničí (551 09xx)	0,0	0,0	0,0	0	0,0
Drobný dlouhod. majetek (558)	1 369,2	1 968,9	2 586,6	131,3	3 162,0
Daň z příjmů (591)	0,0	0,0	0,0	0	0,0
Hospodářský výsledek	-80 633,7	-80 732,2	-81 939,4	101,4	-83 504,2
			*)		
Neinvestiční příspěvek	80 633,7	80 732,2	80 732,2	100	83 650,4
Státní dotace					
Ostatní (672)					
Celkový výsledek hospodaření	0,0	0,0	-1 207,2	X	146,2

*) Ve sloupci skutečnost uvádějte:

- v řádku neinvestiční příspěvek skutečně poskytnuté finanční prostředky v roce 2016 plus případný průčítaný odvod z fondu investic za současného zvýšení neinvestiční činnosti
- v řádku státní dotace skutečně poskytnuté finanční prostředky ze státního rozpočtu prostřednictvím hl. m. Prahy
- řádku ostatní průčítované finanční prostředky na účtu 672 např. odpisy ze st. dotace, dotace ze stát. fondů, MČ, Agentur atd.

Doplňková činnost

	Schválený rozpočet 2018	Skutečnost k 31. 12. 2018	% plnění	v tis. Kč
VÝNOSY celkem	2 900,0	4 182,9	144,2	
NÁKLADY celkem	2 000,0	2 315,4	115,8	
z toho vybrané položky				
Spotřebované nákupy	746,0	645,7	86,6	
z toho: spotřeba materiálu	150,0	40,0	26,7	
spotřeba energie	300,0	577,0	192,3	
Služby	180,0	310,7	172,6	
z toho: opravy a udržování	50,0	144,0	288,0	
cestovné	0,0	0,0	0,0	
nájemné a služby (nebyt. prostory)	0,0	0,0	0,0	
úklid	20,0	18,0	90,0	
výkony spojů	25,0	20,0	80,0	
Osobní náklady — z toho:	884,0	1 088,4	123,1	
mzdové náklady (521 003x)	640,0	787,0	123,0	
ostatní osobní náklady	0,0	18,0	0,0	
zákonně soc. pojištění	215,0	268,0	124,7	
zák. soc. náklady — FKSP	10,0	16,0	160,0	
Daně a poplatky (53x)	0,0	0,0	0,0	
Ostatní náklady — z toho:	10,0	10,6	106,0	
smluvní pokuty a úroky z prodlení	0,0	0,0	0,0	
jiné pokuty a penále	0,0	0,0	0,0	
manka a škody	0,0	0,0	0,0	
Odpisy dlouhodobého majetku	0,0	0,0	0,0	
z toho: z budov a staveb (551)	0,0	0,0	0,0	
zařízení (551)	0,0	0,0	0,0	
Drobný dlouhod. majetek (558)	80,0	0,0	0,0	
Daň z příjmů (591 a 595)	100,0	260,0	260,0	
HOSPODÁŘSKÝ VÝSLEDEK	900,0	1 867,5	207,5	
(+ zisk, - ztráta)				

Kapitálové výdaje

Přehled o investiční akci								kap. 0662
Číslo akce:	44044							
Název akce:	Celková rekonstrukce budovy DnV							
Adresa akce:	Divadlo na Vinohradech, Náměstí Míru 7, Praha 2, 120 00							
IČ Organizace:	00064386	Divadlo na Vinohradech					Typ: PO	
Zodpovědná osoba:	doc. MgA. Tomáš Töpfer		Telefon:	296 550 212				
Správce akce:	radní pro kulturu							
Zahájení akce (rok):	2018	Ukončení akce(rok):	2022	Typ akce:	Z			
Finanční profil akce v k o r u n á c h (na 2 desetinná místa)								v Kč
		Náklady akce celkem (CNA)	Profinanc.	Rozpočet	Rozpočet	Skutečné	Nedočerpané	Zbývá
			KV	schválený	upravený – KV	čerpaní	KV	požadavek na
			a IP z FI do 31. 12. 2017	KV rok 2018	a schvál.použití IP z FI (k IA)	KV a IP z FI	pro ponechání nebo vrácení	KV event. IP z FI další roky
C E L K E M		700 000 000,00	0,00	10 000 000,00	8 000 000,00	730 840,00	7 269 160,00	692 000 000,00
Zdroje:	KV – HMP	700 000 000,00	0,00	10 000 000,00	8 000 000,00	730 840,00	7 269 160,00	692 000 000,00
	KV – státní	0,00						
	IP z FI k IA – PO	0,00						
	KV – ostatní	0,00						
		700 000 000,00						692 000 000,00
		další roky	2019	2020	2021	2022	2023	další...
		rozpis:	7 000 000,00	10 000 000,00	540 000 000,00	135 000 000,00	0,00	0,00
		Zdroje: KV - HMP	7 000 000,00	10 000 000,00	540 000 000,00	135 000 000,00		
Nákl.akce (pův.):		KV - státní						
		IP z FI k IA – PO						
		KV – ostatní						
Komentář								
	Komentář jasný, stručný, věcný – stručný popis IA, zdůvodnění a další informace o IA							
	Investiční akce „Celková rekonstrukce budovy DnV“ byla zahájena v roce 2018. Výběrové řízení na vypracování investičního záměru a studie vyhrála projekční kancelář Masák&Partner s.r.o., která již zpracovala investiční záměr a nyní intenzivně pracuje na studii rekonstrukce. Jsou vypracovány 3 varianty rekonstrukce, se kterými byli seznámeni zástupci MHMP v čele s radní pro kulturu H.Třeščíkovou.Varianty se od sebe liší rozsahem rekonstrukce od pouhé udržovací varianty až k variantě kompletně nového řešení studiové scény, umístění kotelny a vzduchotechniky a kontejnerového skladování kulís v objektu divadla. saqmožřejmě se liší i cena jednotlivých variant a závisí na rozhodnutí MHMP, jakou cestou se bude rekonstrukce ubírat.V současné době je již vysoutěžn dodavatel stavebně-technického , stavebně-historického průzkumua pasportizace umělecko-řemeslných prvků. Po skončení těchto průzkumů a na jejich základě bude dokončena studie a můžeme vypsat VZ na doavatele projektu rekonstrukce.							

Kapitálové výdaje

Přehled o investiční akci								kap. 0662
Číslo akce:	43429							
Název akce:	Modernizace zařízení scénické divadelní techniky							
Adresa akce:	Divadlo na Vinohradech, Náměstí Míru 7, Praha 2, 120 00							
IČ Organizace:	00064386	Divadlo na Vinohradech					Typ: PO	
Zodpovědná osoba:	doc. MgA. Tomáš Töpfer		Telefon:	296 550 212				
Správce akce:	radní pro kulturu							
Zahájení akce (rok):	2017	Ukončení akce(rok):	2020 nebo 2021	Typ akce:	R			
Finanční profil akce v k o r u n á c h (na 2 desetinná místa)								v Kč
		Náklady akce celkem (CNA)	Profinanc. KV a IP z FI do 31.12.2017	Rozpočet schválený KV rok 2018	Rozpočet upravený – KV a schvál. použití IP z FI (k IA)	Skutečné čerpání KV a IP z FI	Nedočerpané KV pro ponechání nebo vrácení	Zbývá požadavek na KV event. IP z FI další roky
C E L K E M		300 000 000,00	1 050 159,00	15 000 000,00	18 949 841,00	203 280,00	18 746 560,00	280 000 001,00
Zdroje:	KV – HMP	300 000 000,00	1 050 159,00	15 000 000,00	18 949 841,00	203 280,00	18 746 560,00	280 000 001,00
	KV – státní	0,00						
	IP z FI k IA – PO	0,00						
	KV – ostatní	0,00						
		300 000 000,00						280 000 001,00
		další roky	2019	2020	2021	2022	2023	další...
		rozpis:	10 000 000,00	270 000 001,00	0,00	0,00	0,00	0,00
		Zdroje: KV – HMP	10 000 000,00	270 000 001,00				
Nákl.akce (pův.):		KV – státní						
		IP z FI k IA – PO						
		KV – ostatní						
Komentář								
	Komentář jasný, stručný, věcný – stručný popis IA, zdůvodnění a další informace o IA							
	Realizace této investiční akce byla zbržděna téměř o rok, protože po vypracování studie na modernizaci zařízení scénické divadelní techniky jsme 12 měsíců čekali na schválení studie Odborem památkové péče MHMP. Po obdržení kladného stanoviska odboru památkové péče jsme začali připravovat výběrové řízení na vypracování projektu.Toto výběrové řízení v roce 2018 proběhlo, MHMP byl zastoupen v tomto VZ Ing. Václavem Pavlaseem. Vítězem výběrového řízení se stala firma GradiorTech a.s, se kterou jsme uzavřeli smlouvu na hodnotu plnění 9.205 tis.Kč.Projekt by měl být dle smlouvy dokončen do poloviny roku 2019. Další realizace akce bude záviset na její koordinaci s rekonstrukcí budovy Divadla na Vinohradech, protože tyto dvě akce úzce souvisí co se týče termínu relizace i stavebních úprav pro nové technologie. Hlavní souvislost s rekonstrukcí budovy vidíme v souvislosti se změnou skladování a přepravy kulís, která je velmi komplikovaná a finančně náročná.Proto je obtížné určit rok, ve kterém bude akce dokončena.							

Výkonové ukazatele divadel – skutečnost r. 2018

ukazatel	měrná jednotka	plán 2018	skutečnost k 31. 12. 2018	procento plnění k plánu roku 2018
Představení na vlastní scéně	počet	315	306	97,10
z toho: vlastním souborem	počet	315	306	97,10
spolupořadatelství-hostování	počet	0	0	0,00
Představení na zájezdech	počet	5	3	60,00
Představení hostujících souborů				
tj. pronájem divadla cizím subjektům	počet	17	30	176,00
Návštěvníci na vl. scéně celkem :	počet	120 000	116 912	97,40
z toho: vlastním souborem	počet	120 000	116 912	97,40
spolupořadatelství-hostování	počet	0	0	0,00
Tržby – výnosy z hl. činnosti celkem :	tis. Kč	36 900,00	36 331,00	98,40
z toho: ze vstupného na vl. scéně vl. souborem	tis. Kč	33 000,00	32 382,00	98,10
ze spolupořadatelství	tis. Kč	0,00	0,00	0,00
ze zájezdů	tis. Kč	500,00	510,00	102,00
ostatní výnosy	tis. Kč	3 441,00	3 439,00	99,90
Tržby – výnosy z doplň. činnosti celkem:	tis. Kč	2 500,00	4 183,00	167,30
z toho: za pronájmy divadel. sálu	tis. Kč	1 700,00	2 230,00	131,10
za pronájmy ostatních prostor	tis. Kč	450,00	1 449,00	414,00
ostatní výnosy z DČ	tis. Kč	350,00	504,00	144,00
Doplatek hl. m.Prahy na 1 představení na vl. scéně	v Kč	255 980,00	263 831,00	103,00
Doplatek hl. m.Prahy na 1 návštěvníka na vl. scéně	v Kč	645,00	690,00	107,00
Nabídnutá místa, kapacita divadla	počet	150 000,00	146 771,00	97,80
Návštěvnost na vl. scéně	%	78,00	79,66	102,00
Tržebnost na vl. scéně	%	74,00	74,58	100,70
Průměrná cena vstupenky	Kč	280,00	277,00	98,90
Počet premiér	počet	6	7	116,60

Plnění počtu zaměstnanců a prostředků na platy za rok 2018

U k a z a t e l	Měrná jedn.	R o k 2018 x)	Skutečnost k 31. 12. 2018	% plnění	Skutečnost k 31. 12. 2017
a	b	1	2	3	4
Hlavní činnost					
Počet zaměstnanců	přep. os.	185,0	181,0	87,8	180,0
Prostředky na platy (521,030x)	tis. Kč	56 978,5	57 502,0	100,9	51 292,2
z toho: čerpání fondu odměn	tis. Kč	x	800,0	x	0,0
xx)					
platové tarify	tis. Kč	41 205,0	40 693,0	98,7	35 590,0
osobní příplatky	tis. Kč	4 800,0	5 132,0	106,9	4 805,0
odměny	tis. Kč	4 000,0	4 297,0	107,4	4 047,0
příplatky za vedení	tis. Kč	500,0	511,0	102,2	489,6
zvláštní příplatky	tis. Kč	0,0	0,0	0	0,0
Průměrný plat	Kč	25 666	26 474		23 746
Ostatní osobní náklady	tis. Kč	2 000,0	2 841,8		2 290,6
Doplňková činnost					
Počet zaměstnanců	přep. os.	x	3	x	2,5
Prostředky na platy	tis. Kč	x	787	x	318,3
Průměrný plat	Kč	x	21 861,00	x	10 610,00
Ostatní osobní náklady	tis. Kč	x	18	x	0
Poznámka:					
x) ve sloupci 1 uveďte u prostředků na platy schválený limit, popř. upravený na rok 2018 odborem rozpočtu MHMP					
xx) uvedené složky platu tvoří celek prostředků na platy					

Náklady na inscenace v roce 2018

	Titul:	Datum premiéry	Pořizovací náklady		Autorské honoráře			Náklady celkem
			věcné	inscenátoři	hosté/1 repríza	tantiémy %	tantiémy 2018	
Sál	Ifigenie v Aulidě	16. 2. 2018	730,80	305,00	8,05	8%	92,20	1 128,00
Sál	Sňatky z rozumu	23. 3. 2018	797,60	663,00	34,75	14%	343,80	1 804,40
Studio	Ulity	16. 5. 2018	78,90	175,00	3,50	9%	11,30	265,20
Sál	Harold a Maud	25. 5. 2018	330,30	501,60	14,70	12%	354,20	1 186,10
Sál	Konec masopustu	19. 10. 2018	640,10	525,00	20,40	12%	78,60	1 243,70
Studio	Hrobníkova dcera	6. 12. 2018	86,30	295,00	1,40	13%	4,00	385,30
Sál	Revizor	19. 12. 2018	662,80	449,50	19,30	12%	52,20	1 164,50
CELKEM:								7 177,20

Premiéry 2018

	Datum	Hra	Poznámka
1	16. 2. 2018	Ifigenie v Aulidě (Euripidés)	hlavní sál
2	23. 3. 2018	Sňatky z rozumu (Vladimír Neff)	hlavní sál
3	16. 5. 2018	Ulity (Magdaléna Frydrych Gregorová)	studiová scéna
4	25. 5. 2018	Harold a Maud (Colin Higgins)	hlavní sál
5	19. 10. 2018	Konec masopustu (Josef Topol)	hlavní sál
6	6. 12. 2018	Hrobníkova dcera (Viliam Klimáček)	studiová scéna
7	19. 12. 2018	Revizor (Nikolaj Vasiljevič Gogol)	hlavní sál

Derniéry 2018

	Datum	Hra	Poznámka
1	5. 2. 2018	Amadeus	hlavní sál
2	14. 2. 2018	Piknik	studiová scéna
3	4. 6. 2018	Zvěstování	studiová scéna
4	14. 6. 2018	Peer Gynt	hlavní sál
5	25. 6. 2018	Hašler	hlavní sál
6	27. 6. 2018	Zkrocení zlé ženy	hlavní sál
7	5. 11. 2018	Nikdy	studiová scéna
8	16. 11. 2018	Velká mela	hlavní sál

Zájezdy 2018

	Datum	Akce	Poznámka
1	21., 22., 23. 8. 2018	Lev v zimě	3 představení, MD Brno
2	12. 9. 2018	Ucho	Památník ŠOA Praha
3	13. 9. 2018	Ucho	Památník ŠOA Praha

Pronájmy 2018

	Datum	Akce	Poznámka
1	7. 1. 2018	Louskáček (balet)	2 představení
2	28. 1. 2018	Baletní akademie A.Pollertové	
3	11. 2. 2018	Taneční centrum Praha	
4	18. 2. 2018	Pražský komorní balet	
5	25. 2. 2018	Festival MENE TEKEL	Ceny ministra kultury
6	18. 3. 2018	Fotbalista roku	příprava
7	19. 3. 2018	Fotbalista roku	přímý přenos
8	15. 4. 2018	Taneční centrum Praha	
9	22. 4. 2018	Pražský komorní balet	
10	29. 4. 2018	Pražský komorní balet	
11	13. 5. 2018	Taneční centrum „Jaro“	
12	20. 5. 2018	Taneční centrum Praha	
13	26. 5. 2018	Asociace Etnica	
14	3. 6. 2018	Baletní škola Olgy Kyndlové	
15	10. 6. 2018	Terpsichoré-baletní příprava	
16	16. 6. 2018	Baletní akademie A.Pollertové	
17	17. 6. 2018	Emotion (balet)	
18	24. 6. 2018	Závěrečné představení FIBS	
19	10. 7. 2018	Letní slavnosti staré hudby	
20	30. 9. 2018	Ballet Hommes Fatals	
21	7. 10. 2018	Golden Big Band Prague	
22	11. 11. 2018	MD Zlín – Malované na skle	
23	17. 11. 2018	Louskáček (balet)	1 představení
24	18. 11. 2018	Německý festival	
25	25. 11. 2018	Slavnostní večer Nadace Pangea	
26	2. 12. 2018	Louskáček (balet)	2 představení
27	9. 12. 2018	Louskáček (balet)	2 představení
28	16. 12. 2018	Louskáček (balet)	2 představení
29	21. 11. 2018	Kapka naděje	příprava
30	22. 12. 2018	Kapka naděje-slavnostní večer	přímý přenos

Rozklad konečného zůstatku vybraných účtů k 31. 12. 2018

SU	AU	ÚZ	Konečný zůstatek v Kč	Popis konečného zůstatku - k 31. 12. 2018
349	0030	-	0,00	
374	0000-04xx	xxxxx	0,00	
	05xx-07xx		0,00	
	08xx		0,00	
	09xx	-	0,00	
346	0xxx	xxxxx	0,00	
472	0xxx-04xx	xxxxx	0,00	
	05xx-07xx	xxxxx	0,00	
	08xx		0,00	
	09xx	-	0,00	
541	0300-999	xxxxx	1 552,00	smluvní pokuta O2, nebylo předepsáno zaměstnancům k úhradě
542	0300-999	xxxxx	1 353,00	penále FÚ za chybně odvedenou srážkovou daň, nebylo předepsáno zaměstnancům k úhradě
547	0416	xxxxx	-124 250,00	oprava vyúčtování zmařené investice z roku 2017
	0417	xxxxx	0,00	
	0300-0999	xxxxx	0,00	
672	03xx-04xx	xxxxx	0,00	
	05xx-06xx		80 732 200,00	neinvestiční příspěvek
	075x-079x	xxxxx	0,00	
	08xx		0,00	
	091x-093x		0,00	
	094x-097x		0,00	

Finanční vypořádání za rok 2018 – FOND ODMĚN

1	Stav fondu odměn k 31. 12. 2017 (dle rozvahy)	1 013 000,00 Kč
2	Příděl do fondu odměn z finančního vypořádání roku 2017	
3	Účelové dary určené na platy	
4	Zdroje roku 2018 celkem (ř. 1+2+3)	1 013 000,00 Kč
5	Použití fondu odměn v r. 2018 (schváleno usn. RHMP č. 3135/2018)	800 000,00 Kč
6	Zůstatek fondu odměn k 31. 12. 2018 (dle rozvahy)	213 000,00 Kč
7	Návrh na příděl do fondu odměn	500 000,00 Kč
8	Stav fondu odměn po finančním vypořádání roku 2018	713 000,00 Kč

Finanční vypořádání za rok 2018 – FOND KULTURNÍCH A SOC. POTŘEB

I.	Vyúčtování základního přídělu za rok 2018	
	1) Roční objem nákladů zúčtovaných na platy a náhrady platů	
	skutečnost k 31. 12. 2018 (bez OON)	58 385 483,00 Kč
	a) v hlavní činnosti – platy	57 502 083,00 Kč
	b) v hlavní činnosti – náhrady platů	96 321,00 Kč
	c) v doplňkové činnosti – platy	787 079,00 Kč
	d) v doplňkové činnosti – náhrady platů	- Kč
	2) Nárok – základní příděl 2 % celkem, z toho:	1 167 709,66 Kč
	a) z hlavní činnosti	1 151 968,08 Kč
	b) z doplňkové činnosti	15 741,58 Kč
	3) Příděl zaúčtovaný do nákladů celkem	1 167 709,66 Kč
	z toho: a) z hlavní činnosti	1 151 968,08 Kč
	b) z doplňkové činnosti	15 741,58 Kč
	4) Doplatek +	- Kč
	a) z hlavní činnosti	- Kč
	b) z doplňkové činnosti	- Kč
II.	Finanční vypořádání FKSP	
	a) Stav FKSP k 31. 12. 2017 (dle rozvahy)	1 127 533,24 Kč
	b) + Doplatek	- Kč
	- Vratka z finančního vypořádání FKSP za rok 2017 – hlavní činnost	- Kč
	c) +Doplatek	- Kč
	- Vratka z finančního vypořádání FKSP za rok 2017 – doplňková čin.	- Kč
	d) Základní příděl do FKSP (2 %) – zaúčtovaný do nákladů k 31. 12. 2018	
	z hlavní i doplňkové činnosti – celkem (viz bod 1.3)	1 167 709,66 Kč
	e) Další zdroje FKSP	
	f) Zdroje FKSP r. 2018 celkem (a+b+c+d+e)	2 295 242,90 Kč
	g) čerpáno z FKSP v r. 2018	475 660,00 Kč
	h) Zůstatek k 31. 12. 2018 (f-g) (dle rozvahy)	1 819 582,90 Kč
	i) Doplatek základního přídělu za rok 2018 (z hlavní i DČ) – viz bod 1.4) +	- Kč
	a) z hlavní činnosti	- Kč
	b) z doplňkové činnosti	- Kč
	j) Stav FKSP po finančním vypořádání r. 2018	1 819 582,90 Kč

Rozbor hospodaření za rok 2018

	Schválený plán 2018	Upravený plán k 31. 12. 2018	Skutečnost k 31. 12. 2018	Skutečnost k 31. 12. 2017
VÝNOSY CELKEM	36 000,0	36 900,0	36 331,2	33 551,3
60X Výnosy z vlastních výkonů a zboží	35 000,0	34 392,0	33 825,8	32 941,6
64X Ostatní výnosy	1 000,0	2 507,5	2 504,9	609,7
66X Finanční výnosy	0,0	0,5	0,5	0,0
NÁKLADY CELKEM	116 633,7	117 632,2	118 270,6	117 055,5
50X Spotřebované nákupy	9 000,0	6 530,0	6 520,2	9 538,5
51 X Služby	22 000,0	21 311,0	21 256,4	23 920,8
z toho: 512 Cestovné	30,0	99,0	99,0	29,4
513 Náklady na reprezentaci	50,0	179,0	178,0	265,0
52X Osobní náklady	79 394,1	83 271,4	83 359,0	74 167,0
z toho: 521 030X platy zaměstnanců	56 906,1	57 778,5	57 502,0	51 291,2
521 031X ostatní osobní náklady	984,9	2 584,9	2 841,8	2 290,6
53X Daně a poplatky	4,0	3,0	3,0	4,5
54X Ostatní náklady	615,4	296,9	308,3	1 932,6
z toho: 541 Sm/uvnf pokuty a úroky z prodlenf	0,0	2,0	1,6	0,0
542 Jiné pokuty a penále	0,0	1,5	1,4	3,4
547 Manka a škody	0,0	-124,3	-124,3	598,9
55X Odpisy, rezervy a opravné položky	5 620,2	6 219,9	6 823,6	7 492,0
z toho: 551 03XX-08XX odpisy jako zdroj 416	4 251,0	4 251,0	4 237,0	4 330,0
551 09XX odpisy kryté státní dotací (403/672)	0,0	0,0	0,0	0,0
56X Finanční náklady	0,0	0,1	0,1	0,1
59X Daň z příjmů				
Výsledek hospodaření (výnosy - náklady)	-80 633,7	-80 732,2	-81 939,4	-83 504,2
672 Neinv. příspěvek z rozpočtu zřizovatele	80 633,7	80 732,2	80 732,2	83 650,4
672 Neinv. přísp. prostřednictvím rozpočtu zřizovatele				
672 Ostatní dotace mimo rozpočet zřizovatele				
Výsledek hospodaření celkem	0,0	0,0	-1 207,2	146,2

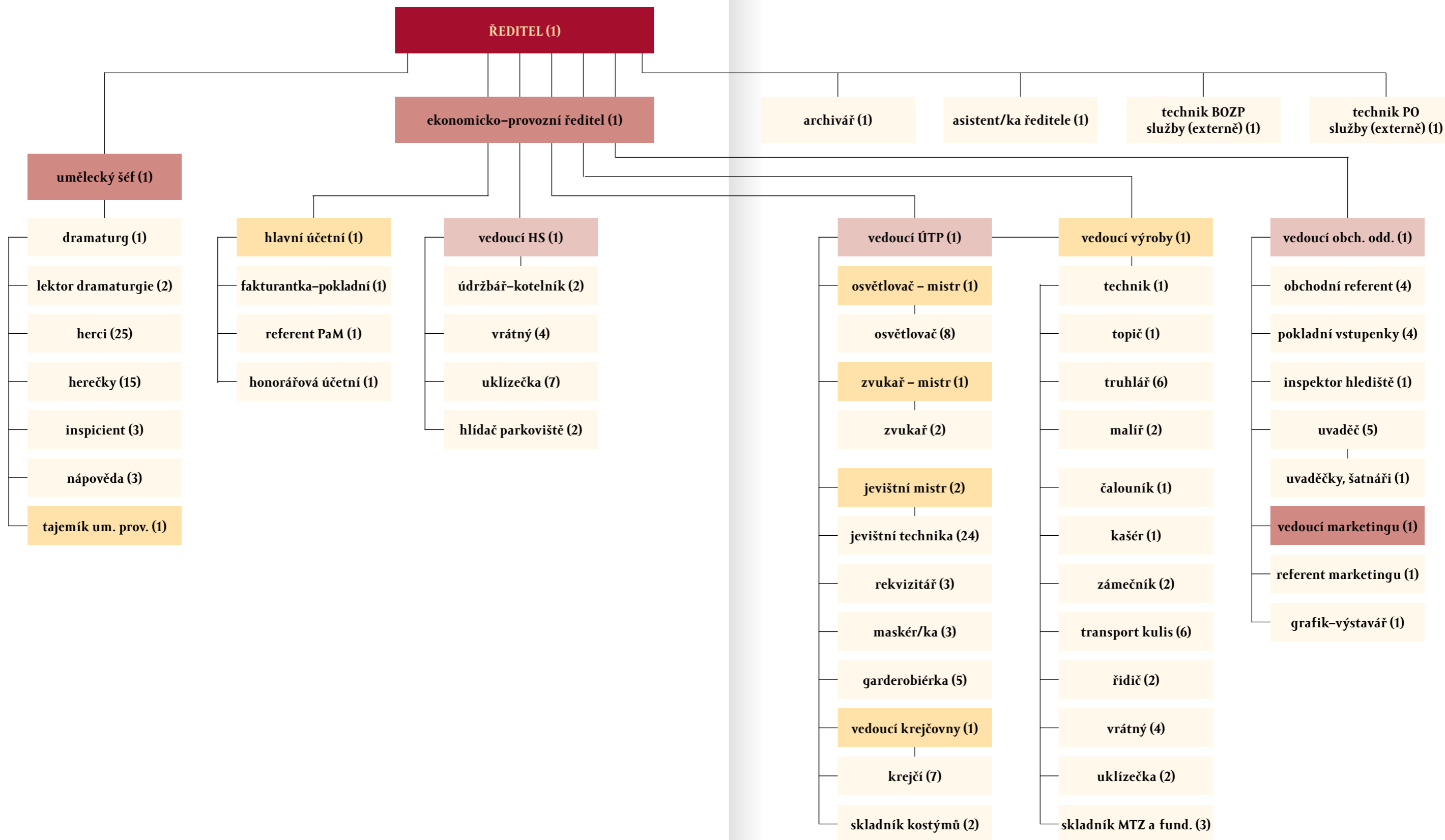
Plnění počtu zaměstnanců a prostředků na platy za rok 2018

Ukazatel	Měrná jedn.	Rok 2018 limit	Skutečnost 2018	% plnění	Skutečnost 2017
a	b	1	2	3	4
Hlavní činnost					
Počet zaměstnanců	přep. os.	185,0	181,0	97,8	180,0
Prostředky na platy	tis. Kč	56 978,5	57 502,0	100,9	51 291,2
z toho: platové tarify	tis. Kč	40 750,0	40 693,0	99,9	35 590,0
Průměrný plat	Kč	25 666,0	26 474,0	103,1	23 746,0
Ostatní osobní náklady	tis. Kč	2 585,0	2 841,8	109,9	23 746,0
Doplňková činnost					
Počet zaměstnanců	přep. os.	X	3,0	X	2,8
Prostředky na platy	tis. Kč	X	787,0	X	318,3
Průměrný plat	Kč	X	21 861,1	X	9 473,2
Ostatní osobní náklady	tis. Kč	X	18,0	X	0,0

Rozbor hospodaření za rok 2018

Doplňková činnost	Schválený plán 2018	Skutečnost k 31. 12. 2018	v tis. Kč
VÝNOSY CELKEM	2 900,0	4 182,9	
NÁKLADY CELKEM	2 000,0	2 315,4	
50X Spotřebované nákupy	746,0	645,7	
51 X Služby	180,0	310,7	
52X Osobní náklady	884,0	1 088,4	
z toho: 521 003X mzdy a platy (bez OON)	650,0	787,0	
521 00XX ostatní osobní náklady	0,0	18,0	
53X Daně a poplatky	0,0	0,0	
54X Ostatní náklady	10,0	0,0	
55X Odpisy, rezervy a opravné položky	80,0	10,6	
z toho: 551 00XX odpisy jako zdroj 416	0,0	0,0	
551 009X odpisy kryté státní dotací (4031672)	0,0	0,0	
56X Finanční náklady	0,0	0,0	
59X Daň z příjmů	100,0	260,0	
Výsledek hospodaření (+ zisk, -ztráta)	900,0	1 867,5	

Organizační struktura

Zařazení zaměstnanců do tříd/stupňů a pracovní úvazky

PRACOVNÍ POZICE	TŘÍDA	STUPEŇ	ÚVAZEK	POČET ZAM.	CELK.
ředitel divadla	13	11	1	1	1
šéf uměleckého souboru	13	12	1	1	1
ekonomicko-provozní ředitel	12	11	1	1	1
šéf marketingu	9	8	1	1	1
tajemník uměleckého souboru	10	11	1	1	1
šéfdramaturg	13	12	1	1	1
dramaturg	9	9	1	1	2
dramaturg	12	10	0,5	1	
lektor dramaturgie	10	12	1	1	1
herecký soubor - muži	10	4	1	1	26
herecký soubor - muži	10	8	1	5	
herecký soubor - muži	10	9	1	4	
herecký soubor - muži	11	10	1	1	
herecký soubor - muži	12	9	1	1	
herecký soubor - muži	12	10	1	1	
herecký soubor - muži	12	11	1	3	
herecký soubor - muži	12	12	1	4	
herecký soubor - muži	12	12	0,5	1	
herecký soubor - muži	13	12	1	1	
herecký soubor - muži	13	12	0,7	3	
herecký soubor - muži	13	12	0,5	1	
herecký soubor - ženy	10	8	1	3	15
herecký soubor - ženy	11	9	1	3	
herecký soubor - ženy	11	10	1	5	
herecký soubor - ženy	11	11	1	1	
herecký soubor - ženy	11	12	1	1	
herecký soubor - ženy	13	10	1	1	
herecký soubor - ženy	13	12	1	1	
inspice	7	12	1	3	3
nápověda	5	10	1	2	3
nápověda	5	12	1	1	
redakce	9	11	0,5	1	1
asistentka ředitele	8	8	1	1	1
personální a mzdový účetní	11	10	1	1	1
honorářová účetní	9	9	0,8	1	1
hlavní účetní	11	6	1	1	1
účetní	9	12	1	1	1
vedoucí obchodního odd.	10	9	1	1	1

obchodní referent	9	11	1	1	4
obchodní referent	9	12	1	3	
pokladní vstupenek	7	12	1	3	5
pokladní vstupenek	7	12	0,6	1	
pokladní-infolinka	7	9	0,4	1	
výstavař/grafik	9	3	1	1	1
marketingový referent	9	12	1	1	1
vedoucí investiční referent	11	12	1	1	1
vrátný	1	12	1	4	4
hlídač parkoviště	1	12	0,7	2	2
úklid	3	12	1	3	7
úklid	3	12	0,6	4	
údržbář - topič	4	12	1	2	2
autoprovoz - řidič	7	12	1	1	2
autoprovoz - řidič	7	11	1	1	
MTZ - skladník	5	12	1	1	2
MTZ - zásobovač	9	12	1	1	
uvaděč/šatnář/informátor	3	8	0,7	4	4
inspektor hlediště	4	12	1	1	1
šéf UT provozu	11	9	1	1	1
jevištní mistr	9	12	1	1	2
jevištní mistr	9	9	1	1	
jevištní technik	5	9	1	6	26
jevištní technik	5	10	1	6	
jevištní technik	6	9	1	1	
jevištní technik	6	10	1	11	
jevištní technik	8	9	1	2	
osvětlovač - mistr	9	12	1	1	1
osvětlovač	5	12	1	1	8
osvětlovač	7	9	1	5	
osvětlovač	8	9	1	1	
osvětlovač	8	10	1	1	
zvukař	9	12	1	3	3
rekvizitář	5	9	1	3	4
vedoucí rekvizitář	5	11	1	1	
maskér/vlášenkář	6	11	1	1	3
maskér/vlášenkář	7	12	1	1	
vedoucí maskér/vlášenkář	9	12	1	1	
garderobiér	5	9	1	4	5

Zařazení zaměstnanců do tříd/stupňů a pracovní úvazky

vedoucí garderobiér	5	10	1	1	
krejčí scénických kostýmů	7	10	1	1	5
krejčí scénických kostýmů	7	11	1	1	
krejčí scénických kostýmů	7	12	1	2	
krejčí scénických kostýmů	9	10	1	1	
vedoucí krejčí scén.kostýmů	9	12	1	1	1
skladník scénických kostýmů	4	12	1	2	2
DÍLNY					
dekorační výroba - vedoucí	9	12	1	1	1
truhlář	7	12	1	4	6
truhlář	8	12	1	2	
malíř	8	11	1	1	2
malíř	8	1	1	1	
čalouník	7	12	1	1	1
kašér	8	11	1	1	1
zámečník	8	11	1	1	2
zámečník	8	2	1	1	
manip.dělník-transport	3	12	1	6	6
vrátný	1	12	1	4	4
úklid	1	12	0,75	1	2
úklid	2	12	1	1	
skladník	2	10	0,25	1	2
skladník - topič	3	12	0,4	1	
				187	187

Dohody o pracovní činnosti do 0,5 úvazku

PROFESE	POČET DPČ
vrátný	4
hlídač parkoviště	2
údržbář - topič	1
osvětlovač	10
rekvizitář	1
maskér/vlášenkář	1
archivář	1
organizace výroby v dílnách	1
uvaděč/šatnář/informátor	34
	55

Seznam hostujících umělců v roce 2018

Autoři

JMÉNO	PROFESE, VÝKON	HRA
Bazika David	scénická výprava	Sňatky z rozumu
Bazika David	scénická výprava	Harold a Maud
Bazika David	scénická výprava	Revizor
Burianová Alžběta	režie	Ulity
Czechová Alexandra	asistent režie	Sňatky z rozumu
Čapek Karel	scénická výprava	Hrobníkova dcera
Čepek Vladimír	dramaturgická spolupráce	Sňatky z rozumu
Dominik Šimon	režie	Hrobníkova dcera
Hanáková Sylva Zimula	návrhy kostýmů	Harold a Maud
Hančilová Barbora	autor díla	Za dveřmi
Hanušová Jana	pohybová spolupráce	Sňatky z rozumu
Hanušová Jana	pohybová spolupráce	Harold a Maud
Hauskrechtová Jana	návrhy kostýmů	Revizor
Helebrand Pavel	autor scénické hudby	Sňatky z rozumu
Just Vladimír, Prof. PhDr.	hodnocení premiér	sezóna 2017/18
Kotková Eva	návrhy kostýmů	Sňatky z rozumu
Koubská Vlasta, PhDr.	příprava scénáře výstavy	J.Čapek, vinohradský scénograf
Koubská Vlasta, PhDr.	příprava scénáře výstavy	Scénografie DnV včera a dnes
Krčmářová Petra	návrhy kostýmů	Hrobníkova dcera
Kroupa Matěj	autor scénické hudby	Konec masopustu
Neff Ondřej	přáspěvek do programu	Sňatky z rozumu
Pacek Martin	pohybová spolupráce	Konec masopustu
Pacek Martin	pohybová spolupráce	Revizor
Petrželka Hynek	scénická výprava	Ulity
Špetíková Markéta	asistent režie	Konec masopustu
Vasilakos Vangelis	nahrávání hudby	Ifigenie v Aulidě
Vedral Jan, prof., PhD.	adaptace románu	Sňatky z rozumu
Vedral Jan, prof., PhD.	autor jevištní adaptace	Fany a Alexandr

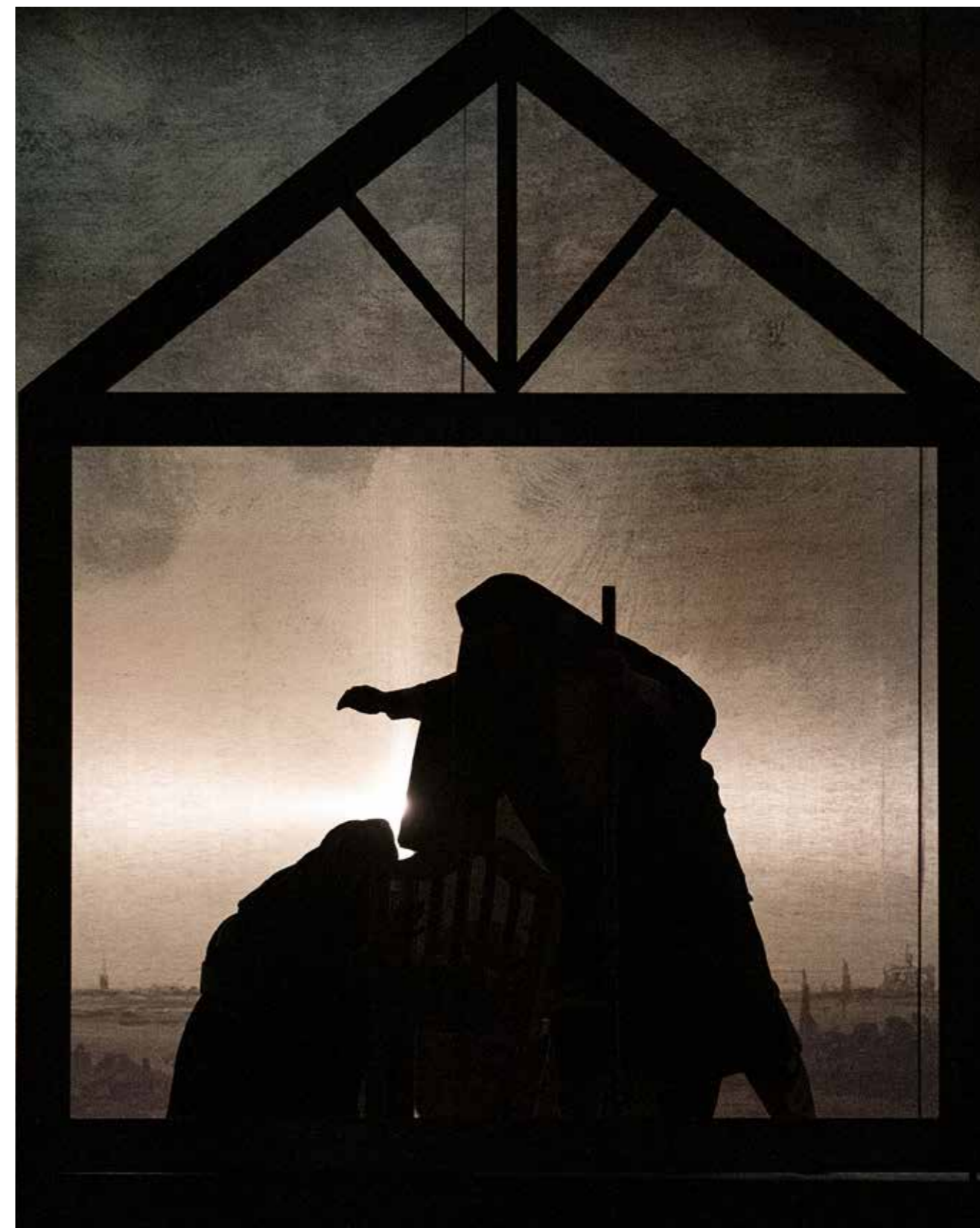
Výkonní umělci

JMÉNO	PROFESE, VÝKON	HRA
Bartoš Vojtěch	herec	Konec masopustu
Battěk Jan	herec	Konec masopustu
Battěk Jan	herec	Revizor
Blaha Marek	hudebník	Harold a Maud
Brousek Ondřej	herec	Revizor
Brožová Kateřina	herečka	Večer bez líčidel
Brožová Kateřina	herečka	Ifigenie v Aulidě
Burianová Andrea	hudebnice	Harold a Maud
Chmelař Jakub, DiS.	herec-hudebník	Konec masopustu
Červenka Jan	herec-hudebník	Konec masopustu
Čonka Anton	hudebník	Harold a Maud
Doležal Jakub, MgA.	herec-hudebník	Konec masopustu
Dvorský Silvestr	člen mim.sboru	mimický sbor
Elznic Marek	hudebník	Harold a Maud
Fárek David	hudebník	Harold a Maud
Fedorov Zachar	hudebník	Harold a Maud
Gerychová Sára	člen mim.sboru	mimický sbor
Grandisch Štěpán	herec-hudebník	Konec masopustu
Hnyk Jan	hudebník	Revizor
Homolka Martin, MgA.	herec-hudebník	Konec masopustu
Hrachovec Ivo	hudebník	Revizor
Hubka Tomáš	hudebník	Harold a Maud
Janálová Kateřina	hudebník	Harold a Maud
Jílek Václav, MgA.	herec	Romeo a Julie
Jílek Václav, MgA.	herec	Sňatky z rozumu
Kestřánková Věra, MgA.	herec-hudebník	Konec masopustu
Kfelíř Daniel	hudebník	Revizor
Klánský Daniel	hudebník	Revizor
Kobrlé Vlastimil	hudebník	Harold a Maud
Kraus Ondřej	herec	Ulity
Maciuchová Hana	herečka	Harold a Maud
Maciuchová Hana	herečka	Večer bez líčidel
Marek Šimon	hudebník	Harold a Maud
Matouš Libor	herec	Konec masopustu
Morávková Eva	člen mim.sboru	mimický sbor
Neff Ondřej	přednáška	Tátovy sňatky

Seznam hostujících umělců
v roce 2018

Výkonní umělci

JMÉNO	PROFESE, VÝKON	HRA
Novák Jakub	hudebník	Harold a Maud
Novotný Jakub	člen mim.sboru	mimický sbor
Ochotná Marie	člen mim.sboru	mimický sbor
Pešek Matěj	člen mim.sboru	mimický sbor
Petrášek Vít	hudebník	Harold a Maud
Pohnán Jiří, BcA. MgA.	herec-hudebník	Konec masopustu
Pokorná Ivana	hudebník	Harold a Maud
Rázlová Regina	herečka	Konec masopustu
Rázlová Regina	herečka	Večer bez líčidel
Rezlerová Marie	člen mim.sboru	mimický sbor
Řezáč Ivan	herec	Bytná n a zabití
Řezáč Ivan	herec	Čarodějky ze Salemu
Samoljo v Ilja	hudebník	Harold a Maud
Sarkissian Alena, Mgr	přednáška	Euripidés a řecká tragédie
Schaefer Theodor	člen mim.sboru	mimický sbor
Smažík Jan	hudebník	Harold a Maud
Stehlík Petr	herec	Konec masopustu
Šamárek Václav	člen mim.sboru	mimický sbor
Šimůnek Jan	hudebník	Harold a Maud
Šťastný Ondřej	člen mim.sboru	mimický sbor
Tamchyna Robert	moderátor	AUGUST 2017/2018
Topolová Barbara, PhDr.	přednášející	Josef Topol-dramatik a básník
Trnka Tadeáš	člen mim.sboru	mimický sbor
Vališová Veronika	hudebník	Harold a Maud
Vavříková Eliška	choreografka	Čarodějky ze Salemu
Vlková Laura Mikel	člen mim.sboru	mimický sbor
Vohryzková Zlata, DiS.	herec-hudebník	Konec masopustu
Vojtěch Jiří, DiS	herec-hudebník	Konec masopustu
Vovsová Helena	hudebník	Harold a Maud

PRA HA
PRA GUE
PRA GA
PRA G